Μεταξύ ενδοκοσμικού και υπερβατικού

ΑΡΕΛΗΣ

(ΛΟΓΟΣ ΔΑΙΜΟΝΙΚΟΣ)

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ
ΙΕΡΕΑΣ
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ
ΠΑΠΑΔΟΠΑΙΔΙΑ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Ο χώρος στον οποίον εκτυλίσσεται το θεατρικό έργο είναι ένα διαμέρισμα στον 666ο όροφο ενός ουρανοξύστη στη Νέα Υόρκη εν έτει 2007. Η πρώτη σκηνή της Πρώτης Πράξης απ' την τελευταία της Τέταρτης 40 ημέρες χρονικώς απέχει.
Μία έφηβη δαιμονισμένη και στο κρεβάτι της με χειροπέδες δεμένη, των αδελφών της μητέρας της θα δεχθεί τις επισκέψεις: ενός ψυχολόγου και ενός ιερέα.
Μέσα απ' τη συνομιλία τους για ζητήματα θρησκείας επιδιώκει να εκβάλλει τα δαιμόνια που έχει εντός της ο ιερέας. Ο ψυχολόγος μέσω ερωταποκρίσεων και με αφορμή ζητήματα αρχαιολογίας και τέχνης, σ' ένα ψυχολογικό πόρισμα να καταλήξει αποπειράται για να προχωρήσει στην μέθοδο θεραπείας.
Η τελευταία πράξη θ' αποκαλύψει μυστικά μοιραία και προσωπικές αυταπάτες που θα οδηγήσουν στην καταστροφή τον ψυχολόγο και τον ιερέα.

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ
ΣΚΗΝΗ 1η

(Εισέρχεται ο ψυχολόγος στο δωμάτιο που μια δαιμονισμένη σε κατάνυξη είναι στην κλίνη της αγκυροβολημένη. Μία υπηρέτρια απ' την καρέκλα της υπολογίζει τον σφυγμό στο χέρι της δαιμονισμένης.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Πως είναι;
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Καθημερινώς αρτίως αριθμημένη. (Ξεφυσάει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Το παίζει Αλάσια ελέπτολις γιατί είναι στο δικό της χέρι…
(Ανοίγει τα σεντούκια της ψυχής της τότε η δαιμονισμένη.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν είμαι πίτυλη γραμμή γονδολιέρη… (Σε γλώσσα τεθλασμένη.) Διακρίνω ότι αφαίρεσες την βέρα σου απ' της ιξέως σου το χέρι… (Με πυγμή.) Με ποια μοιχαλίδα περιπλεκόσουν πάρωρα μεσημέρι; Μία κεφαλή ιακή σε πιάτο ήμουν ως προδόρπιο, για να ξεπηδήσει απ' το καπέλο σου ένα καρβέλι…
(Ο ψυχολόγος ελαφρώς καταιονισμένος.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Το δακτυλίδι του Τηνιακού φτερού αφαίρεσα, ώστε της οικοδομής

μου η άρθρωση να μην υποφέρει. (Χωρίς το όμμα του το δικό της να νυμφευθεί.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τον Betnor της γυναικός του Πετεφρί πάντοτε σταθμεύεις… Τα πνεύματα μου το σιγοψιθύρισαν χθες το βράδυ με φάρο τη σελήνη! (Με βεβαιότητα.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ποια νομίζεις ότι είσαι;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Μια ερμαφρόδιτη, που έχει δύο σκλάβους με αλυσίδες στην ποδιά της! Ο Εταιριάρχης της στα Ουράνια ν' ανακάμπτει!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Τουλάχιστον είναι ο πριμικήριος της Κυριακής;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αξιολογότερος απ' τα κομμέρκια που πρόκειται να λάβεις! (Αγανακτισμένη.) Του Καρνείου το άγαλμα ελετό σ' ένα θρόνο το βλέπεις; (Μετατοπίζει την κεφαλή της ως βαλλιστοφόρος δρόμων στο άγαλμα απέναντι απ' το κρεβάτι.) Πως του Σκόπα την στάση μπορείς να μεθερμηνεύσεις;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Του σκήπτρου τα διακριτικά διαδίδεται πως οι έδρες είναι…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όπως και οι Φρύγες στις επιτάφιες στήλες… Το βλέμμα τους δεν ναυπηγεί ποτέ αυτών των Σκανδιναβών …
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ακριβώς έτσι… (Με οργασμό.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ατενίζουν την Γροιλανδία παράλληλοι με τον καθρέφτη… (Περιμένοντας την αναπληρωματική απάντηση.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ναι…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Επιστήμονα νήπιε της πεντάρας… Τους Ολύμπιους εισήγαγαν σε θρόνους των Πεισιστρατίδων οι μαρμαροποιοί, γιατί δεν υπόκεινται στον διαβήτη της φθοράς που η σιτοδεία ακινησίας επιφέρει … Ρολόϊ δεν υφίσταται στην απόλυτη ακροφοβία… (Χτυπά το Ωρολόγιο στις δώδεκα το μεσημέρι και ο δείκτης πέφτει.)
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Κάποια νεράιδα Rogers σου υφήρπαξε το κοίτασμα απ' το στόμα; (Στον ψυχολόγο προσδεμένη και μ' ένα ένυδρο πανί τα έλκη στις χείρες της δαιμονισμένης θεραπεύει. Κατά τα φαινόμενα σχιστόλιθος ο ψυχολόγος για να κατακερματίσει την πανωλεθρία της γεύσης, με προσποιητή έλξη.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ποια του αρχαϊκού μειδιάματος η ρίζα στους κούρους και στις κόρες;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η τετραγωνική ή η φυτική;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Αμφότερες.
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ας εκκινήσω με την τετραγωνική: η ακοή της τροχαλίας τους σε παραβολή μ' εσένα… Υπήρχαν αιώνες πριν αναγεννηθείς και ευελπιστούν ότι θα υπάρχουν χιλιετίες πολλές μετά από εσένα… Η καταφρόνηση του πένητα που παρακαλεί για ιχώρ και μέλι… (Μια μέλισσα τον ψυχολόγο ελλοχεύει και εκείνος με του χεριού του ένα νεύμα στον Ζέφυρο την φονεύει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Και η φυτική; (Από ένα ποτήρι με νερό στο κομοδίνο της ξαφνικά ανθίζει ένα γιασεμί.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είναι της τεχνολογίας προπομποί. Ο λιθοξόος στον έσχατο βαθμό τα τυποποιεί. Όλα ρομπότ και σε εργοστάσια υπολογιστές ηλεκτρονικοί. (Ο εκτυπωτής απ' το γραφείο της αυτομάτως λειτουργεί.)
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Να φέρουμε λίγο λιβάνι για να εκδαιμονισθεί; (Επιτελώντας απερίσπαστη την εργασία της.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η Έμμεσα ήταν ανέκαθεν η όλκιμή μου πολιτική…
(Ο ψυχολόγος Ισλανδός παίζει μ' ένα στυλό στο χέρι και στο στόμα του ως Αντιφώντας το θέτει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Οι υδρίες γιατί έχουν οπές στις νεκροπόλεις;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Για να βλέπει ο Ετρούσκος μέσα απ' την οπή τι στη Κόλαση διαφεντεύεις… (Του κλείνει πονηρά το μάτι.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ιδού της αρχαιότητος η δαιμονολόγος… (Καγχάζοντας, την σημαδεύει με στυλό στο σημείο της καρδιάς και την τοξεύει.) Πληροφορήθηκαν οι

αναγνώστες μας ότι για των Εβουρώνων τις σπονδές οι υδρίες δεν καρποφόρησαν …
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Η γεωμετρία της φαντασίας… (Με ύφος δήθεν κρίνου και με υπεραιμία.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Αλήθεια γιατί του Κτήσιου το χρυσελεφάντινο άγαλμα δεν έχει κοστολογηθεί; (Της υπηρέτριας το κόσμημα από χαυλιόδοντες παρατηρεί.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Για ν' αναλογισθείς το ύψος του και την θέση σου την ακροσφαλή. (Σηκώνεται όσο της επιτρέπεται και ξαναπέφτει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μα δεν μπορώ γιατί δεν έχει κυματοθραυσθεί τίποτε από αυτό… Στων άλλων τις διαδόσεις απιστώ εν γένει…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ:Του Φρόϋντ όμως την πρωτοκυκλαδική εκτυπώνεις… Εκτός και αν είσαι συνομήλικός τους … Έτσι είναι οι θεοί… Οι βίοι τους μεταδίδονται σε παραλλαγές μυθώδεις… Το δικό σου αμφίβιο απ' τον Υπερίωνα να περισώσεις…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ομιλεί ο Ζεύς ή το Πνεύμα του Διός;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Έχουν τον διαλογισμό μέσα μου και οι δυο τους…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Και ποιος ήταν ο αγρευτήρ του Γανυμήδη; (Εποπτεύοντας την φωτογραφία στο κομοδίνο του ίδιου και του ιερέα.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όποιος και αν ήταν θα ήταν ο δίχως κάγκελα Φορσέτι… (Σπάει του ψυχολόγου η καδένα και πέφτει καταγής.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο Φάρος της Αλεξάνδρειας γιατί κάηκε απ' τον υϊό του πυρός; (Ανάβει ένα τσιγάρο.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Την Σίβυλλα της Ερυθραίας για να προικοδοτώ!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ιδού τ'αρχεία της απωλεσθείσης γαιανθρακομηχανικής γνώσης! Ιδού το Συνεκδοχικό Λογισμικό! (Της πιάνει το χέρι για να της στιγματοδοτήσει τον παλμό.) Δεν είχαν οι σφίγγες στις αρχαιοελληνικές επιτύμβιες στήλες χαρακτήρα αποτροπαϊκό; (Μία σφίγγα εισέρχεται και εκείνος με την μπότα του την σιδερώνει.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η μοίρα του ανθρώπου είναι ο χάρτης της ψυχής του. Ένας σφραγιδόλιθος στην επιθανάτια τούρτα ως στεφάνη! Λερναία Ύδρα είναι όλοι οι Κέλτες όπως εγώ! (Κοιτάζει σε μικρογραφία τα σύνεργα του Θωρ που διακοσμούν την κουβέρτα στο κρεβάτι.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Γνώριζα πως για να μην συλήσει κάποιος τον τάφο είχαν χωροθετηθεί! Υπήρχαν και αναθέματα. Μήπως την παρουσία τους θεωρείς εκ παραδρομής;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αυτές είναι του Κάτω Κόσμου οι διαθήκες των αμοιβών … Της διάλεξης που μετέγγισα προ ολίγου είναι αρωγός… Το ακανθώδες του ήθους είναι πια θωρητό… (Ο πουνέντες ένα βιβλίο ιστορίας φυλλομετρεί στο κομοδίνο απ' τις Θερμοπύλες μέχρι και της Πύδνας των μαχών.) Απ' την μετάβαση του τύμβου εις το μνημείο το ταφικό πρέπει να υπάρχει η διάκριση και η εξατομίκευση στο κακό…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Δεν προσημειώσες οι πυραμίδες ποιον είχαν σκοπό; (Με τα χέρια του σα να είναι κωφάλαλη κάνει ένα σχήμα κωνικό.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Σου επαναφέρουν το sotto in su το τριγωνικό. Το σχήμα με τον όγκο δίνει της επαφής την ευκολία. Χωρίς του μήλου την πτώση θα είναι η Παροδικότητα του Ουρανού σημαδούρα των θεών! Όλους θα τους διαδεχθώ!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Γιατί στου Αμενόφεως την μυθολογία οι θεοί μεταμφιέζονται Αραμαίοι ή Ίβιδες στο πενήντα τοις εκατό; (Κοιτάζοντας στα ενώτια της υπηρέτριας έναν σκαραβαίο.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο Μωαβίτης με τα σκιρώνεια σανδάλια δίχως να προσαραχθεί σ' ενοίκιες εικόνες δεν μπορεί να εκτοπισθεί. Η έννοια της Γοργούς με ψηφιοποίηση νοσφισμού πρέπει να ταξινομηθεί σε κατηγορικό συλλογισμό. (Με ύφος άριστης μαθήτριας.) Στις παραστάσεις δεν είναι ζώο αυτό που βλέπεις σαν το κεφάλι στο βακτριανόκορμο του κυνός. Μοιάζει μα δεν είναι αυτή η γειτνιέστερη απόδοση των

Θεών.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Όλοι αυτοί δεν αποθεώνονταν αν και Τρέβηροι, ενώ στην μήτρα τους υπέβοσκε το αγλεουρώδες;
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Η Στέππα έχει θεοποιηθεί…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ποιος χειροποίησε τον Χόντουρ;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Έμβρυες ερωτήσεις…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όπως του τηλεφώνου σου οι κλήσεις;
[Ο ψυχολόγος απ' την τσέπη του βγάζει το τηλέφωνό του το φορητό και με Δείμο διαπιστώνει ότι έχει «Επαναγωγή» το δαιμονικό.] Της τεχνολογίας του θαύματος οι δύο κύκλοι επαφιόμενοι ο ένας στον άλλον και σίγουρα όχι της φύσης! Η Γαία δεν διαθέτει οικονομική παρά μόνον την δική της οντολογική. (Στο κινητό του ο ψυχολόγος έναν ίππο ορά με Λύδου μορφή.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Δεν είναι επινοήματα ο Πήγασος, ο Νέσσος ή η Χίμαιρα της αρχαίας ελληνικής φαντασίας;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ:Είναι υβρίδια της αρχαίας ελληνικής βιο-τεχνολογίας. Απομιμείται την προτεραία τεχνογνωσία, για να μεταθέσει την επιούσα στην αριθμητική!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο ανιμισμός του Καδούρκου μέσω των αστρονομιών υπήρξε ανέκαθεν η Στήλη της Ροζέτα των Ακουϊτάνιων Διαφωτιστών.
(Η υπηρέτρια ανάβει την λάμπα του φωτιστικού στο κομοδίνο και στο έργο της δριμύτερη θα επανέλθει.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ως αντέκταση δίκοπων σοφιστών …
(Ο ψυχολόγος στο τασάκι του κομοδίνου το τσιγάρο παραχρήμα σβήνει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:Γιατί ταύρων προσβεβλημένων από λέοντες υπάρχουν χοροστάσια τυπωμένα στις πινακίδες των Μυκηνών;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Γιατί ο ήλιος μαστιγώνει με τις λεπίδες του την γη; Ποιος ο βουλλωτής; Το χώμα ή το πυρ; Είναι καύσων ο πυρήν της γης… (Απ' το γραφείο εμφανίζει στην οθόνη ένα ηφαίστειο ενεργητικό ο ηλεκτρονικός υπολογιστής.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Τόσες δεκαετίες νόμιζα ότι αποκρυσταλλωνόταν το ιδεώδες του ιξευτή… Το κυνήγι στον Μεσαίωνα νόμιζα ότι ήταν προνόμιο των φεουδαρχών…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Και παλαιότερα του Έγκυρ… (Ξαφνικά αυτομάτως η τηλεόραση λειτουργεί και δείχνει στη Βρετανία την Μεγάλη το κυνήγι της αλωπεκής.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο μύθος και η μαγεία ανήκουν στην σφαίρα από κρύσταλλο και βήρυλλο του Dr Ντή ! (Αδιάσειστος.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ένα ξέρω… Οι μάγοι με τα δώρα που υποδέχθηκαν στην φάτνη τον Χριστό ήταν αστρολόγοι• όχι ιερείς ή ψυχολόγοι… (Το ηφαίστειο πηγάζει λάβα απ' του υπολογιστή την οθόνη.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Και εγώ που νόμιζα ότι ένα χελάνδιο ακολούθησαν που μετακόμισε του Χριστού τον κλώνο…
(Βλέποντας μια αφίσα του Ηρακλή σε κόμικ, ο ψυχολόγος το χαϊδεύει σε τόνο σκωπτικό.) Γιατί ο Μιξόμβροτος καταχράσθηκε τον τρίποδα τον δελφικό;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ίσως γιατί λαβές υπήρχαν στα ειδώλια των ιππών… Στις εικόνες οι Σασσανίδες αρέσκονται και όχι στις σκιαψίες…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Πώς εξηγείται η ύπαρξη στην κοιλιά των γεωμετρικών αγγείων αποτυπωμάτων δακτυλικών;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όλοι τα Σατουρνάλια τιμούν• ουδείς τον Ερεχθέα…
(Ο ψυχολόγος Σέβηρος και σβούρα αλυχτά στην κλίνη της δαιμονισμένης.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Γιατί οι σκύλοι στα αγγεία γίνονται στα ελάφια κριάρια;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Σαν γίνεις φίλος με κάποιον απεργείς στον Έρωτα και να είσαι ορειβάτης … (Ο ψυχολόγος απ' το δάπεδο, αναστηλώνει τον δείκτη του ρολογιού και

μ’ αυτό την ανασκολοπεί.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Και όχι γιατί η Φώσφορος στον Έρωτα δεν ήταν μιασμένη;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αρχίζει ο Aratron μου τον Ψυχοπομπό σου να τον απορυθμίζει και να τον πολτοποιεί. Τα νούφαρα δεν αντιστρατεύονται όπως ο έρως την ποιμενική …
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Το πνεύμα μου θ’ αφομοιωθεί στο τέλος απ’ του Βοώτη τη ροή… (Χτυπώντας με το ένα δάκτυλο ανεπαισθήτως την σβάστικα με την οποία η κεφαλή της έχει χαραχθεί.) Πως ο Μαίανδρος στους αμφορείς θα γίνει ο Απόκοπος του Μπεργαδή;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όπως οι κωδίκελλοι στα ανιόντα παραγωγής… Εσοχή ή εξοχή αναλόγως της γωνίας της καλειδοσκοπικής… (Μισοκλείνει τα μάτια της.) Στο Κολοσσαίο της ήττας ο φανός ή της Νίκης της Οκταβιανής…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Και όχι γεωμετρικά κύματα που απεικονίζουν πεντάρια; (Δεν λαμβάνει ουδεμία απάντηση. Απτόητος προχωρεί.) Η τεθλασμένη γραμμή τι θέλει να πει; (Παίρνει ένα καλάμι απ’ το καλάθι και το σπάει.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Λυγίζουν και σε θλάση έχουν τα κόκκαλά τους και οι πιο δυνατοί…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Το ημικύκλιο; (Ο ηλεκτρονικός υπολογιστής δείχνει στην οθόνη μια έκλειψη ηλίου αποσπασματική.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Θα γίνει δραχμή κάποια στιγμή. Η διάμετρός του όμως είναι ανάγκη να βιωθεί, αλλιώς πως η ακτίνα του θα μετρηθεί; Ή πως το μέγεθος του μηδενός θα εκλυθεί;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Πιστεύω πως το τέλειο είναι ένας κυλινδιόμενος κύβος σ’ έναν άλλον…
(Ξαφνικά σείεται το διαμέρισμά τους και πλαγγόνες κερένιες λιποθυμούν απ’ τα έπιπλά τους. Η υπηρέτρια απ’ τον λήθαργό της στη καρέκλα έχει αποσυμφορηθεί και φωνασκεί.)
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Σεισμός! (Κρύβεται κάτω απ’ το κρεβάτι και μετά την σεισμική δραστηριότητα, στρατοπεδεύει εκεί. Οι άλλοι δύο στις θέσεις τους χωρίς διαταραχή.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Απ’ την σύγκρουση των τεκτονικών πλακών δεν οφείλονται οι σεισμοί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Στην φλούδα του υδατοπέπονα εμμένει, δίχως τα κουκούτσια να εποπτεύει… Δαίμονες σαν και εμένα με τα σκάφανδρά τους είναι πιράνχας στις κρηπίδες της γης…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Το όνομά σου;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Του … Του… (Σπαστά.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μόνον αυτό;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Επώνυμα διαθέτω οκτάρια όπως και οι αστικές τέρψεις.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Κάποια μυθωδία εναλλακτική στον Σείστη θ’ αποδοθεί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η Γη όπως και ο Άτλας κάποτε λόγω των Νουμιδών και της ιδιοτροπίας τους γίνονται Κορδελλιέροι… Να τους βαλσαμώνει στο στομάχι της απ’ το να την περιδιαβαίνουν προτιμεί… (Γελάει σαν να την γαργαλούν στην κοιλιά.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Όπως ο Εωσφόρος δηλαδή έχει εξεγερθεί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Του Θεού το σκυρόδεμα μετά βίας στα νώτα του συγκρατεί … Η μονάδα είναι μελιταίος όταν είναι σαλευτή…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Εντέλει τα φαινόμενα της Χλωρίδας είναι οι μικρογραφίες των Ρημών… Ποια τα Προλεγόμενα για τους τυφώνες;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Εκποδών απ’ την βαρύτητα τους Σαμνίτες παίρνουν με τον δημοτικό τους… Είναι οι λεγόμενες του διαστήματος μαϊμούδες…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Στους αμφορείς ποιες των ομόκεντρων σόλιδων οι αγγελίες;

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το εκάστοτε μιλιαρήσιο των Δακών είναι ένα πρόγραμμα μικρότερο ή μεγαλύτερο σπουδών. Όλοι όμως σ' έναν περικλείονται για την ανάκλησή τους εδώ…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Οι φόλλεις αυτοί τέλος έχουν ή μόνο αρχή; (Ένα κέρμα απ' το στόμα της ξεβράζει.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Μοιάζει με του κύματος την διαταραχή μα στης φαρέτρας φόρου η επιταγή μία να είναι μπορεί. Στο μελανό δεκαννούμιο των νάνων μόλις φθάσει η Ιδέα έχει συμπληρωθεί. Το πενταννούμιο αφού απ' την κοιλιά του τον εαυτό του πολλαπλασιάσει θα φθάσει στην τελεία του όλου αναγωγή για να εκμηδενισθεί. Το διννούμιον κατ' αναλογίαν της αντίληψης των προβλημάτων που μας διανοίγονται, γίνεται πότε ανέστιων καταυλισμός και πότε μεγαθήριο βιομηχανικό.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μάλλον πελεγρίνος είσαι στην Ζωηφόρο των Γιγάντων και όχι των Δώδεκα Θεών… Η Απειθαρχία είναι το ίνδαλμα σου το «Τιτανικό»…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η διχαλωτή γλώσσα, των πτερυγιόκερκων δεν μου είναι η πιο επιτερπής, γιατί αφουγκράζεται τη γη. (Την γλώσσα της εξωτερικεύει ως κεντρί για να τον φοβίσει ή να ερεθισθεί.) Αυτή η ζωηφόρος κατασκευάσθηκε, αφού με τους θεούς που δεν μπορούν να γίνουν θέλουν οι Φοίνικες να ταυτισθούν! Της Περγάμου ηγεμόνες οι Ολύμπιοι! Ας γελάσω! (Γελάει.) Οι Γίγαντες ούτε στο μικρό τους δακτυλάκι Γαλάτες! Θρηνωδώ! [Μόλις βλέπει ένα σπασμένο νύχι τραγουδάει μια πένθιμη μολπή.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μάλλον εσύ παρέπεμψες τα νερόφιδα γραμματόσημα στον Λαοκόωντα με γράμμα συστημένο τον ωκεανό! (Κάνει με το χέρι του την κίνηση του φιδιού.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Σε καταφρονώ! (Απηυδισμένη.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Στο Αρτεμίσιο ποιος είναι ο αγλαόγυϊος θεός; Ο Ίμψιος που του εκφεύγει η τρίαινα ή ο Υέτιος που του έχει παραλειφθεί ο σκηπτός;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Και γιατί θα έπρεπε να'ναι ή ο ένας ή ο άλλος επουράνιος Βιντάρ ο Σιωπηλός; Πως είσαι τόσο προμηθής ότι υπήρχε στο χέρι του το πιρούνι ή ο κεραυνός; Ο,τιδήποτε δεν υπάρχει ενώ φαίνεται ότι ενδέχεται να έχει υπάρξει, υποκινεί την Άγκυρα και τον Ζήλο τον Μυστικό.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Η αρχή της Υπόνοιας και του Φαινομενικού…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο,τιδήποτε φαίνεται ότι υπήρχε δεν υπάρχει πια, για να φανεί ότι είναι, ενώ δεν ήταν ποτέ… (Ομιλεί όπως ένα μηχάνημα φωτοτυπικό.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Αποθεώνουμε τουτέστιν αυτό που δεν είναι, ενώ δεν υπήρξε ποτέ; (Σαν ο χειρότερος του φόβος να έχει επιβεβαιωθεί.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το δεινότερο όλων; Πιστεύουμε στο είναι του, γιατί νομίζουμε ότι υπάρχει ξεχασμένο στον Ροδανό ή τον ωκεανό…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο θνήσκων Γαλάτης σε φάσμα ιριδισμού ήταν πιθανολογώ. Γιατί δεν παρέμεινε κανένα απ' τα χρώματα στη Βεράντι;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η ουσία ανάπαιστος για τα φαινόμενα – ψιμύθια και αποκαλύπτει κάποτε τον αποφλοιωμένο της εαυτό.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Και εγώ που νόμιζα ότι στην κοιλιά του διήθησε τα χρώματα σε δείπνο βουκολικό. (Πάντα σε τόνο δηκτικό. Ο ηλεκτρονικός υπολογιστής δείχνει τώρα την Ακρόπολη.) Αλήθεια γιατί οι Καρυάτιδες το Ερεχθείο διακοσμούν;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αυτό γίνεται για να θυμίσουν στα φουτουριστικά μας φύλλα ότι τα Ζιγκουράτ είναι αλινηχή και απ' τους Αβάρους ότι έχουν θεμελιωθεί. Της Μονμάρτης οι κίονες είναι εν κατακλείδι οι Αλαμανοί! (Ο ψυχολόγος παίρνει ένα πινέλο, απ' το κρεβάτι για να το κατεργασθεί.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Όσο μαθαίνεις επιζείς… Γιατί ο Ούλιος όμως σαυροκτόνος απ' τον Πραξιτέλη έχει παρουσιασθεί;

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Διότι την σιγμοειδή κάμψη προεξαγγελτικώς παραθέτει… Κάποιος πρέπει να έρπεται όταν ο Βάρανος της Βεγγάλης αποπνέει. Ο ηθοποιός απέθανε! Ζήτω ο ηθοποιός!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Δεν είναι των φιδιών ο Γητευτής;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Επιστήμονα παρδαλέ αν συνεχίσεις να βλασφημείς, θα έχεις με των τέκνων της Νιόβης τον ίδιο τερματικό σταθμό …
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Η Πυθία στο μαντείο των Δελφών πως χρησμοδοτεί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Με μοιρογνωμόνιο την επαγωγική – αν γνωρίζεις τις αποχρώσεις των Γεδρώσιων ηθών – θα δεις σε ποια πάραλο ημιπερίοδο θα αράξει. Αν δεν τις αντιπαραβάλλεις μόνον με του Κύκλωπα το μάτι… (Κλείνει και τα δύο της μάτια.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Το ένστικτο αντίρροπο στην αναλογική. Γι’ αυτό το λόγο δεν είχαν Εσκοριάλ …
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τα μάτια που εκθέτεις ήταν χειμερινά.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Και είχαν αυτό που εδώ και καιρό έχει κλειδωθεί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πολύ σωστά! (Τα ξανανοίγει.) Μάθε πως οι Κύκλωπες εξείχαν στην επιφάνεια του Κηφισού… Όχι στην τάφρο του Ινδικού Ωκεανού… Επί ξυρού ακμής ο πρωτογονισμός τους… Σε απωθούν απ’ το Πάνθεον η Λογική και ο Δομισμός…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Η Παταγονία απ’ τον Παρνόπιο δεν έχει χειροτονηθεί… (Καρώδης μονολογεί.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Από Ναϊάδες και Νηρηΐδες έχει εποικισθεί …
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Πρέπει να πάω στον Πρύτανη ν’ απολογηθώ.
(Ο ψυχολόγος με δύσπνοια και έντρομος αποχωρεί, ενώ η υπηρέτρια επανέρχεται στην θέση της και με το πιεσόμετρο αναμετράει της δαιμονισμένης το χέρι.)
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Η μεγάλη σας είναι ώσπερ 13… Η μικρή 6,6… Παλμοί 66…
(Με το μέτρημα στου Ύπνου τον μυχό αναπέφτει.)

ΣΚΗΝΗ 2η

(Στο δωμάτιο τρεις ημέρες αργότερα ο ιερέας εισέρχεται μ’ ένα σταυρό λατινικό στο χέρι. Ο ψυχολόγος πάνω απ’ το κρεβάτι κάθετος και σιωπηλός.)

ΙΕΡΕΑΣ: Πως είναι;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Τυποποιημένα κάθε ημέρα…
(Η δαιμονισμένη αγριοκοιτάζει τον ιερέα.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τραγόπαπα το προσωπείο σου θα δω με της νυκτερίδος το πρώτο φως; Νύκτωρ ξυπνώ και ζω… (Το κάστρο του Δράκουλα στη Τρανσυλβανία δείχνει του ηλεκτρονικού υπολογιστή η οθόνη.)
Ακροκέραμο στην στήλη μου να ξέρεις πως είναι της Χαραυγής το Φως…
(Ο ιερέας σταυροκοπιέται και ο ψυχολόγος μειδιά. Η δαιμονισμένη βλέπει τον ψυχολόγο• απευθύνεται όμως στον ιερέα.) Τάρανδος η σύζυγός του και εκείνος Αη-Βασίλης! (Ακούγεται ήχος έλκυθρων.) Φιλισταίο αμάρτημα δεν είναι η μοιχεία;
ΙΕΡΕΑΣ: Η μοιχεία των Πάμφυλων είναι αμαρτία: στο τσιουάουα, στην κοσμοθεωρία και στον εαυτό σου …
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πόσο θα ήθελα δίχως παρονομαστή να κάνω κλάσματα το ποιμανόριο σκιπάνιο σου… Αθροίσματα κλασμάτων ώστε στο πουθενά να οδηγηθώ! (Ο ψυχολόγος απ’ το δάπεδο ανασηκώνει ένα Λύκειο πίνακα μικρό και πάνω σ’ αυτόν ακατανόητες μαθηματικές πράξεις με μια κιμωλία εκποιεί.) Το εγκόλπιό του στο στόμα μου θα έγλειφα μέχρι να το καταπιώ… Από ζάπφειρο το εκτιμώ.

ΙΕΡΕΑΣ: Μήπως η Μαιντενόν του Μπράγκα είσαι εσύ;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όχι αλλά ο Χριστός να μου ένιβε τα πόδια θα το'θελα πολύ. (Με τα πόδια της να τον λακτίσει επιχειρεί.)
ΙΕΡΕΑΣ: Είναι ασεβής…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ολίγον τι δύσκολο στην περίοδο του Τιβέριου σε Εβραία να μετενσαρκωθεί. Ο Κρόνος συμμετέχει σε γυμνάσια• ποτέ σε αναδρομή.
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ανεπίδεκτος και αστρολογεί… (Με έπαρση.) Στον κήπο της Εδέμ θα'θελα ένα λάκτισμα να δώσω στον Χριστό… Με αυτή την υφή επισυνάπτω στον φάκελό μου μια Διαθήκη Νεοσσή, ώστε απ' το γένος σας η Λιβία ν' αποθεωθεί…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ευτυχώς που ο Κλαύδιος, είναι απ' το χέρι της Αγριππίνας πια Σκύθης…
(Ο ιερέας βλέποντας έναν φάκελο στα πόδια της τον σκίζει και ένα φωτογενές ιχνογράφημα του Χριστού μ' ένα Χ διαγεγραμμένο ανευρίσκει.)
ΙΕΡΕΑΣ: Μέσα της ο Λούσιφερ ενεδρεύει! Κάποιος ένα λιβάνι ας μεταφέρει! (Εισέρχεται η υπηρέτρια αυτοστιγμεί και φέρνει ό,τι ο ιερέας ζητεί. Εκείνος αγαλιανός προβαίνει σε εξαγνισμού τελετή. Η υπηρέτρια σε μια γωνιά παρίσταται όρθια και σιωπηλή.)

ΣΚΗΝΗ 3η

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Την λάμψη της ελευθερίας που ψήνει τον ιρακινό και αφγανικό λαό θεοποιώ! (Η οθόνη του ηλεκτρονικού υπολογιστή δείχνει φωτογραφίες στο Γκουαντάναμο αικισμών κρατουμένων και από χημικά όπλα Ταλιμπάν φονευμένους.)
ΙΕΡΕΑΣ: Τέκνον μου η ελευθερία με την αμαρτία έχουν συνωνυμία. (Την χτυπά στον ώμο αβριθώς.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αντώνυμα της ανεργίας το ομολογώ… Μόνον όταν κάνεις όσα περιλαμβάνει το Index της ασυδοσίας γίνεσαι Φιλέας Φόγκ…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο Φρόϋντ του απείρου της ψυχής ήταν πάντα ο μηχανοδηγός… (Υποκρίνεται ότι οδηγεί με τον πίνακα που συγκρατεί περιπαικτικώς.)
ΙΕΡΕΑΣ: Είσαι και εσύ σχισματικός;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Στην εποχή του Υδροχόου ζούμε • όχι των οξύρυγχων (Σε τόνο υπνωτιστικό. Ο ιερέας σταυροκοπιέται.)
ΙΕΡΕΑΣ: Ο δαιμονισμός είναι όπως ο Έμπολα μεταδοτικός! (Απαλλάσσει το χέρι απ' τον ώμο της και βρίσκει στην κλίνη της ενός κόκορα το λειρί.) Γιατί ο Πέτρος απαρνήθηκε τρις τον Χριστό μέχρι να λαλήσει ο πετεινός;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο αλέκτωρ μάθε πως του ήλιου ο θυρεός είναι ο πυθαγορικός. Στον πυθμένα και στην άγνοια υποπίπτεις ανειμένως σε τρίγωνο ιψενικό!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Σαν και αυτό; (Με το χέρι κάνει ένα κύκλο υπονοώντας τους τρεις τους.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Σαν και αυτό… (Με ευαρέσκεια.) Τα τρίγωνα εισέρχονται στο δηνάριο του πυρός• μα την επιφάνειά του πάντα – αν και τον αγγίζουν – θα τον καλύπτουν μερικώς.
ΙΕΡΕΑΣ: Το λογύδριό της είναι των ίουλων. (Πετάει πίσω απ' την πλάτη του το λειρί.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Όχι πλατωνικός; Είναι όμως και αντιφατικός… Στην ομίχλη δεν μπορεί κανείς να δει το κεράτιο απ' το σχήμα το αετωμάτικο… (Συνεχίζει να κάνει μορφές στον πίνακα αποσύροντας τα προηγούμενα.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Οι ιδέες δεν χρωματίζονται από τόξο ουρανικό. …
ΙΕΡΕΑΣ: Hagetn δεύρο έξω! (Της δείχνει τον σταυρό.)

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πως φαίνεται ότι δεν είναι Αυτός… (Δημηγορώντας στο κοινό.) Ενώ δεν είναι παριστάνει τον Τριαδικό Θεό! Αυτό το καλούμε αρχής λόγο αντιποιητικό!
ΙΕΡΕΑΣ: Δεν θα σε φυγαδεύσει ο Ασταρώθ!
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Κοίταξε τον εαυτό σου να διασώσεις και άφησε για τον Χαϊμντάλλ να συγγράφουν οι αδελφοί Περώ. (Ο ιερέας βγάζει απ' την τσέπη του ένα προσευχητάρι.) Όταν ναυαγεί το κακκαβοπυρφόρο σου ο Σίβα σε σώζει ή κοιτάζεις την χλαίνη σου πως να γλιτώσεις;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο λόγος της έγινε φυσιοκρατισμός… (Γελώντας.)
ΙΕΡΕΑΣ: Ορκίσου πειθήνια πως θα'σαι στον Χριστό! (Λίαν οξύθυμος.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είναι τίποτε ιδιόστατό μου για να ορκισθώ; Πρόσταξε πουθενά και σε τίποτε να μην ορκιζόμασθε ο Χριστός… Το χέρι σου θα είχε κάποια συνωνή αν ορκισθώ;
(Ο ιερέας προσεύχεται σε λόγο υποτονικό δίχως την απάντηση κανενός. Ο ψυχολόγος με το χέρι του άπτει και εγείρει απ' το δάπεδο στρουθοκαμήλου ένα φτερό.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Τούτο το χέρι είναι το Σχολείο των Ντελικάτων Εραστών …
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν είναι ούτε δικό σου, ούτε δικό μου αυτό … (Ως άμπωτις.) Αν και πολύ το δικό σου θα'θελα να κοπεί σύρριζα για ν' αναχωρήσει το μέλι… Δεν έχεις σκαλίσει τίποτε γιατί δεν σου είναι ακρόστιχο τούτο το χέρι…
(Το φτερό αφήνει και τον μαυροπίνακα που είχε στο κρεβάτι παρατήσει με την κιμωλία το ξαναρχίζει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Πως λοιπόν ιερέα σε Δαλιδά θα μεταμορφωθεί;
ΙΕΡΕΑΣ: Το φύλο της στα μητρώα αριστίνδην έχει κοινοποιηθεί…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είναι θηλυκού γένους η λέξη διαβολή αν η μνήμη μου δεν μ' εξαπατεί.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Απ' του Πλάτωνος την ιδεολογία στου Νίτσε την κληρονομική διαδοχή … (Με ύφος κότινου.)
ΙΕΡΕΑΣ: Η γραμματική της στην Κόλαση είναι κάτι παραπάνω από πρόοδος γεωμετρική!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Δίχως του Καθαρτηρίου την προσμονή;
ΙΕΡΕΑΣ: Δίχως… (Κοφτά.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η επιπεφυκίτιδά μου δεν θα σφουγγαρισθεί; Τον εαυτό μου να ξέρετε ναρκίσσευσα πολύ, ενσωματώνοντας του Ιησού την διδαχή…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ό,τι δεν μπορούμε να φαντασθούμε το ογκοποιούμε, για να μην το φοβηθούμε θέλει να πει…
ΙΕΡΕΑΣ: Και εσύ Ιούδα μινιμαλιστή;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Όπως κατέδωσε τον Χριστό έτσι και εγώ αυτόν… Ζήτημα θα πει κανείς λεπτών… (Στο κοινό.) Απλώς επισυνέβη να το διαπράξω σ' εσένα… (Στον ιερέα.) Εξάλλου θα συκοτόξευε κάποιος απ' τους δώδεκα του ξυλουργού τον υϊό …
ΙΕΡΕΑΣ: Το στόμα του Βαβυλωνία! (Κατηφής προς το κοινό.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο γρουσούζικός του αριθμός ήταν το Δεκατρία… Ίσως γιατί ήταν περιττός… (Δίνει στον ψυχολόγο δύο φάσκελα και απ' τα πόδια της ανασηκώνει δάκτυλα τρία.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Αν ήταν δεκαδικός;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πλείστες έννοιες δεν έχεις σαν είσαι περιττός…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Άλλη μία δεισιδαιμονία… Τελικά ο Σίκαμβρος ή ο Ισακαρίων πρόδωσε το Χερνόλντ; Ή μήπως ο Ιούνιος του εαυτός;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο Ουριέλα είναι η απόφανση του Οντούρ διακοινωμένη…
ΙΕΡΕΑΣ: Τέκνον μου είσαι αμαρτωλή…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Μπορεί όμως Γνώστες αρκετοί να γίνουν Διαγγελείς για να βρεις

της Βαγίας τη γη… (Εξάγει απ' το στόμα της ένα ακατέργαστο ζαφείρι.) Τα όπλα τους σείουν τα Κύθηρα και προξενούν την Κατρίνα, ενώ τα τσουνάμι γκρεμίζουν τους Βαλχαλλοξύστες… (Φτύνει τον ψυχολόγο.) Έτσι καταποντίσθηκε η Ατλαντίδα … (Φτύνει και τον ιερέα.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ιερέα είμεθα οστρακοειδή ή δεν χρειαζόμαστε ανάχωμα κανένα;
ΙΕΡΕΑΣ: Μην επαγρυπνείς… Όσο είναι στην ζωή αδιάσειστη η δική μας πνοή… Η ανυπαρξία μας δεν συμφέρει από αυτούς τους κλεπταποδόχους κανέναν… (Ψιθυρίζοντας.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όπως τον Χριστό κορνίζα οι μωροί έτσι ενδυόμενοι την συκοφαντία του Αργειοφόντη ή την συλλογιστική… Στον τύπο του αισθηματία ανήκει ο Καλβινιστής.
ΙΕΡΕΑΣ: Οι δαίμονες τα κάρβουνα – μάτια της θα έπρεπε να'χουν…. Όπως η ψυχή της θειάφι… (Απ' την δυσοσμία βήχει.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Γιατί το μάτι σου τραγόπαπα έχει πίσσα και γλαυκώπη; Αν το Έρεβος την ίριδα σου σκίαζε θα είχες όραση αλκαία. Το φως και το Κοκό Σανέλ σε συσκοτίζει… Πριν το εργοτάξιο τούτο, το κερί του στην σκηνή θα τήξει! (Απευθυνόμενη στο κοινό δίχως οι άλλοι να ακούν το παραμικρό, αφού διαδίδεται η σκέψη της σε άλλο μήκος κύματος τηλεπαθητικώς.)
ΙΕΡΕΑΣ: Πλάσμα πολυπήμον! (Της δείχνει ξανά τον σταυρό.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ως πότε τραγόπαπα τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα θα διαφημίζεις στο κενό; Ξέρω… Ωροσκόπος …Ναδίρ… Δύων… Ζενίθ…
ΙΕΡΕΑΣ: Σολομωνικές επιγραφές στο Ωρολόγιο του Κυρρήστου αποδίδεις! (Του πέφτει απ' τα χέρια ο σταυρός.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο Χριστός δεν μας είπες γιατί δεν αναστήθηκε απ' τον Σταυρό;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ήθελε να προθερμάνει άπαντες ότι ο θάνατος είναι κοβάλος… Πεθαίνεις και γεννιέσαι ανήνυτος, ώσπου η δραχμή να γίνει ψιάδα στον ωκεανό! (Ο ψυχολόγος τον πίνακα πετάει και απ' την τσάντα του μια κλεψύδρα βγάζει. Για την αναμέτρηση του χρόνου στο κομοδίνο την τοποθετεί.) Η χρέωση πάει με το δευτερόλεπτο;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Όχι… Στον ενυάλιο ελιγμό!
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Της Μπούρζ δεν μου είναι αρεστός… Γέγηθα σαν έμαθα ότι Ουγενότοι στην Ινδονησία επνίγησαν σε εκκλησία… Η ύλη ως Μπάαλμπεκ στου Ιησού το πνεύμα σε ανυποταξία…
ΙΕΡΕΑΣ: Ο Χριστός τα Ιμαλάϊα ανέβηκε όπως ο Ηρακλής στην λεωφόρο της Αρετούσας• όχι της Μνησικακίας…
(Η δαιμονισμένη προσποιείται ότι τίποτε δεν έχει αντιληφθεί και με στόμφο στον ψυχολόγο θ' απευθυνθεί.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ξέρεις τι είπε ο Χριστός; Αγάπη πιο πολυσχιδής δεν δύναται να συμβεί απ' το να κάνει για τα κόλεϋ Ιφιγένεια την ψυχή! Εσύ θα παραχωρούσες ποτέ την δική σου διαπνοή για του ιερέα την ψυχή την κρυονική;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Είναι αντιλαβή αυτή;
(Η δαιμονισμένη ευφραινόμενη απ' την απόκριση αυτή γίνεται στον ιερέα αινικτική.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Σ' αυτό θα συγκατανεύσεις;
ΙΕΡΕΑΣ: Θα έδινα και την ψυχή μου απ' τον Σατανάκια ν' αποδεσμευθεί…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Κάποιος απ' το ακροατήριο τούτο το κρατούμενο ας ενθυμηθεί… (Προς το κοινό γελώντας σαρδόνια.) Τελικώς ο Αμνός μόνον για αγάπη φιλολογεί…
ΙΕΡΕΑΣ: Τον απόλυτο ερωδιό κανείς σπανίως τον ανασκολοπεί.…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο έρως είναι διεργασία αποκλειστικώς νεκταρική… Οι Χιττίτες σαν θέλουν απ' την Εύπλοια να εξασκήσουν την τέχνη την μιμητική, γίνονται

ερωτικοί μα υποκριτές περκεδανοί και μαθητές – διδακτικοί.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ίσως έχει την «Εκλογή» της μαζί… (Της δίνει από ένα φιαλίδιο κάποιο άσημο υγρό να πιεί.) Όταν ερωτεύεται κανείς κάτι το αλλοδαπό οικειοποιεί… (Της δίνει στον αιθέρα ένα φιλί. Εκείνη είναι ανταποδοτική.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ξέρετε τι άλλο είπε ο Χριστός; Μόνον όσοι κάνουν ό,τι εντέλλεται είναι μπουλντόγκ • ειδεμή είναι λύκοι! Από πολυεστέρα φίλοι …
ΙΕΡΕΑΣ: Ειδεμή δίχως τα αρνιά σαρκοβόροι όπως εσύ θα μείνουν νηκερδείς… Ελληνίζοντες σε ρωμαϊκή επέκταση είναι μόνον όσοι παραγνωρίζουν τι γι' αυτούς ο Κύριός τους εκτελεί… Μετά βίας η Απέθαντη Κοινωνία ας της ενσωματωθεί… (Το πράττει αυτοστιγμεί και εκείνη απ' τους τραπεζίτες της την πτύει και την απωθεί.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Άλλη μια περόνη - ιεραποστολή στην Αφρική… Μα ποιος είναι ο πίδακας σου γι' αυτήν; (Κοιτάζοντας τη μελανιασμένη από πρόσκρουση παλάμη.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Θεοφορβία ή ανθρωπολαγνία… Δεν την επιζητώ. Την αμβροσία απ' το καρβέλι του Χριστού και το νέκταρ απ' την αιμοποσία σπονδώ… (Παίζει με την γλώσσα της.) Θέλω στη μήτρα μου το δείπνο των Νόρνων και όχι σε Μιμέρβορο ελειό να πολεοδομηθώ…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Αυτό ίσως είναι το ανεμούριον του ρήματος «αυτοκτονώ». (Διαβεβαιώνοντας τον ιερέα.) Ο Ισκαριώτης που έγινε αυτόχειρ το έπραξε καλώς ή κακώς;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Καλώς γιατί ήταν της Άμπελου ο ίδρις ο ιαλτός… (Προσποιείται με τα χέρια της ως θηλιά ότι σαν τον Σαντάμ Χουσεΐν θ' απαγχονισθεί.) Στο θέσφατο που εκπληρώθηκε ήταν ο μονήρης θεατρώνης…
ΙΕΡΕΑΣ: Ίανθε της ανομίας απ' τις χείρες μου θα γρονθοκοπηθείς!
(Ο ιερέας κάνει να ορμήσει. Ο ψυχολόγος με σπουδή τον συγκρατεί.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τι έγινε αυτιστικέ ιερέα; Την υποσχόμενη στον μπαμπακούλη μας εκβάλλαμε την αβάκχευτη ψυχραιμία; Φαρισαίε υποκριτή… Ο προπηλακισμός δεν είναι αγάπης έκφανση μα του οψιδιανού εαυτού σου η ελεγεία… Τουλάχιστον είμαι της ράμπας ο ισορροπιστής… Εσύ είσαι ο ανισόπεδος κόμβος της ιστορίας… (Με τα χέρια της το δελφίνι ποιεί.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μάλλον όπως η Αρκτική δεν θα έχει μεσαιωνική…
(Ο ψυχολόγος απομακρύνει από κοντά της τον ιερέα μετά δυσκολίας σε εμβέλεια ασφαλείας. Ο ιερέας κάθεται στον καναπέ και δίνει στον ψυχολόγο ένα κομποσκοίνι, ώστε η δαιμονισμένη να το φιλήσει. Αυτή αν και Οδυσσέας στο κατάρτι με την γλώσσα της το γλύφει.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Μου αρέσει η Ανταρκτική γιατί έχει παγόβουνα εκεί… Έχεις δοκιμάσει παλιοτράγε να δάκρυζε στο στόμα σου Εσκιμώου γάλα; Είδες πόσο το κρυμώδες κομποσκοίνι σου αγαπώ; Τόσο αγάννιφο είναι όσο η καρδιά σου…(Ο ψυχολόγος σαν το παλαμάρι του βαρκάρη το κομποσκοίνι σύρει από μακριά της.) Οι Ιουδαίοι που σταύρωσαν τον Χριστό αινολαμπείς! Τον σταύρωσαν και η Γιουτλάνδη με τον Βαλδουΐνο της Φλάνδρας και την Εξέταση την Ευλογητή έγιναν υπονόμος και ελαΐς! Μακριά από εμένα οι «Ανέγγιχτοι» και οι «Καθαροί». Μου αρέσει η λασποβροχή γιατί από αυτήν έχω προκαθορισθεί… (Ακούγεται ο συριγμός του υετού.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Να της εμφυσήσουμε πούπουλα από ανεμιστήρα, ώστε έκπαγλη να δείχνει πιο πολύ! (Ενώ δίνει στον κατάκοπο ιερέα ξανά το κομποσκοίνι.) Για τους Ρωμαίους στρατιώτες ήταν του ιματίου τέσσερα τα μέρη απ' τον κατακρεουργημένο Χριστό … Για τον ακρογωνιαίο έβαλαν λαχνό…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Στον σταυρό από μια τραμουντάνα η Μεσόγειος παλλόταν, ενώ στη Πομπηία η Έπαυλη των Μυστηρίων καιγόταν… Ο λαχνός είναι των φαινομένων ο κρίκος ο συνδετικός. (Απ' το στόμα της διαφαίνεται ένα λαχείο μισοφθαρτό.)

ΙΕΡΕΑΣ: Ιησούς ο Ναζωραίος, Βασιλεύς των Ιουδαίων … (Με διάταση στη φωνή και δίχως να την δει.) Ποια επεξήγηση μας δίνει;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο Ιερός Πιλάτος ήθελε τους Εβραίους να ειρωνευθεί υπονοώντας ότι από αυτούς ο δικός τους Μακκαβαίος θα σταυρωθεί… Δεν είναι όμως η αλήθεια αυτή…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ποια λες πως είναι η περικοπή η πιο σοφιστική; (Ενώ με τα χέρια του το μισολιωμένο λαχείο ψηλαφεί.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η προκαταληπτική… Τον μόσχο οι Εβραίοι λάτρευσαν σαν Ιεχωβά τους, όταν φυγαδεύθηκε για τις Δέκα Εντολές ο Μωϋσής… (Εμφανίζεται ένας πίνακας του Πουσσέν με παρεμφερές περιεχόμενο στην οθόνη του ηλεκτρονικού υπολογιστή.) Κάτι μου λέει πως ο Πιλάτος στο ομοιοτέλευτο του Παραδείσου θα επιδικασθεί…
ΙΕΡΕΑΣ: Ο Χριστός μάθε πως δίχως εξομολόγηση εθυσιάσθη για σκαρμούς σόλοικους όπως εσύ…Όσοι του ήταν Μορμόνοι σε σοκάκια μεταμφιέσθηκαν, για να σωθεί της σημύδας το κλαδί…(Ο ψυχολόγος το κρεβάτι της όλη την ώρα διασχίζει περιμετρικώς με παράνευση μην αντέχοντας τον ιερέα να ψαλμωδεί.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Άκουσε με λαμπτήρα Erikson τις διδαχές του Ρούσβελτ – πατρό – Κοσμά του Αιτωλού … (Γελάει εωσφορικώς.)
ΙΕΡΕΑΣ: Εκείνος αναστήθηκε γιατί η αγάπη της Ελίκης του ήταν το σέλμα του ωκεανού… Παλίντροπος για να δει επαφιόμενα πρόσωπα που ο Πυριφλεγέθων για λίγο τα έβρασε μα ο πολυέλαιος του αυγερινού στην ζωή ανέδυσε… Ήθελε να συνομιλήσει με όσους τον ίδιο έλινο και σκάρο μοιράσθηκε και μ’ εκείνους που γέλασε και είχε αναλογισθεί πως έπρεπε να κλάψει … (Με στοργή.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Εντέλει όποιος εύκολα σε λατρεύει στον Τίμιο σε δεσμεύει… (Συνεχίζει σαν καρχαρίας την δαιμονισμένη να θηρεύει.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Παλιοτραγόπαπα θα σε σκίσω στα δυο! (Προς το κοινό.) Εξέλεξε για τους επί του κανικλείου τούτους τους σκελετούς! Αχ! Γιατί ο Υιός της Απώλειας μ’ εμάς να εγωκτονεί, αφού σύμπασα την ώρα παραμελεί; Ο Βεελζεβούλ ήταν ο ψαμμίτης – μαθητής!
ΙΕΡΕΑΣ: Έχει απροσμέτρητα καττύματα και προσωπεία ο Έξω από εδώ … (Σε λήθαργο σχεδόν.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ένα απ’ αυτά είμαι και εγώ… (Ο ψυχολόγος πηγαίνει προς του ιερέα την φωλιά. Αποχωρούν αμφότεροι απ’ την σκηνή βάδην σχολή, ενώ απ’ το ραδιόφωνο το «Hotel California» των Eagles θα μεταδοθεί.)

ΑΥΛΑΙΑ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΣΚΗΝΗ 1η

(Ο ψυχολόγος επισκέπτεται το δωμάτιο της δαιμονισμένης το οποίο με αρχαιολογικά ευρήματα είναι υπερφορτωμένο. Κωλύεται στον κατήρη χώρο να κινηθεί, ενώ σφυρίζει η δαιμονισμένη απαθώς.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Πολύ ωραία! Άνοιξε η περιοδική έκθεση για το κοινό: «Απ’ την Προδυναστική περίοδο στου Ηλιογάβαλου την Ρώμη.» (Χειροκροτεί.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Θα πληρώσουν και θεωρικό;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Τίποτε στον κόσμο δεν θα σου καταυλισθεί χαριστικώς! (Ο ψυχολόγος μιά Φαραωνική μούμια θωπεύει εγκάρσια στον χώρο όπως και αυτός.) Γιατί πιστεύεις ότι τερμάτισε στο άωτόν του, του Ραμσή το Μουσείο το Βρετανικό;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τα τρίγωνα και δη σε αντιστροφή πάντοτε άρεσαν στων θεών τη δαιμονομαντική… Το Δέλτα του Νείλου ήταν ο εμβόλιμος σκοπός…

(Σιγομουρμουρίζει ο ψυχολόγος.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Το πρώτο γράμμα απ’ την αλφάβητο η ιδιωτική σου οδός… Σε λίγο θα προσφέρει στις Ευμενίδες γάλα και νερό… (Χαμηλοφώνως στο κοινό.) Άλλοι θα εξέλεγαν ύδωρ και ιχώρ… (Με ένταση.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Απ’ τις Ερινύες για τα φληναφήματά σου θα κολασθείς… (Με ύφος εχιδναίο.) Αν όχι από αυτές τότε θα τις υποδυθώ… Αν και σε διάταση απ’ την αρτάνη μου, η γλαύκα σου θα βαλσαμωθεί…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Κοιτάξατε αυτό τον κολιέ με κοράλλια στο λαιμό! (Στρεφόμενος σαν παιδί που ανακαλύπτει το σχήμα της γης προς το κοινό.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν είναι από ορεία κρύσταλλο • είναι όμως το επιδόρπιό μου… (Ο ψυχολόγος ένα αγαλμάτιο του Φοίβου σφικτά κρατεί και με το χέρι του το στωϊκό πέντε φορές στην επιγραφή κρούση ποιεί που σ’ ένα ορθογώνιο διαμερισμένο με μια κάθετη και οριζόντια γραμμή και ένα σχήμα χιαστό εικονογραφεί, ενώ περικλείει έναν αρκετά ίφιο ορθόδοξο σταυρό. Το δάπεδο θα το υπανδρευθεί.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Πως μπορεί να ερμηνευθεί αυτό που ξυλοκοπώ;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είναι η πανόλβιά μου άμπελος κάθε φορά που πίνω και ποδοβολώ… (Με ύφος παιδούλας.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Στην Ελεύθερνα την έπλασε η μετενσάρκωσή σου αιώνες πριν; (Περίακτος στην αβρόπηνη Ερμαϊκή Στήλη.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν θα υπήρχαν δίχως τον μούστο μου οι αναθηματικές οι στήλες…(Ο ψυχολόγος απ’ την τσέπη του μια φωτογραφία αμφορέα προκρίνει. Στη ζώνη της κοιλιάς του ένα συγκεκριμένο, διακοσμητικό στοιχείο της υποδεικνύει: σ’ έναν ορίζοντα επί Θήβας ομόκεντρα ημικύκλια. Στο δάπεδο θα βαπτισθεί.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ποια είναι η πρώτη αρχή που στο νου σου εκκινεί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο Ατόν και οι τροχιές των πλανητών, γιατί οι Αρχέγονες Βαλκυρίες είχαν φθάσει μόνον στην μεθόριο των ουρανών … Κάθε έτος εβδομάδος σε Πυροκόπτη θ’ ανατιμηθείς!
(Ο ψυχολόγος άλλο ένα φωτογράφημα απ’ την τσέπη του παρουσιάζει και στου σμηνιόσημου ενός αμφορέα τη ζώνη με επτά σφαίρες και πέντε ομόκεντρους κύκλους κτυπάει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Τι είναι αυτά; (Στο δάπεδο το βουτάει.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Οι πλάνητες και τα στρώματα που υπάρχουν είτε ως επιτετραμμένοι είτε ως ταβουλάριοι… Ο Κρόνος έχει δακτύλιους για να συγκαλύπτουν τα καταγώγια της κοιλιάς του… Αχθοφόρος το Ιδιώνυμο των Θεών και του Κρηταγένη…
(Ο ψυχολόγος απ’ την τσάντα του μια περγαμηνή με του Οκταβιανού Αύγουστου το αστρολογικό χαρτί ξετυλίγει και στο κρεβάτι της το ακουμπάει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Τι έχεις να πεις γι’ αυτό;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Στον ίξαλο η Ανατολή…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Απ’ την ερώτησή μου την αλεξανδρινή δεν έχεις αποσυμπιεσθεί… (Φορτικός.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Οι πλάνητες και η Κασσιόπη τους δείκτες του ρολογιού την πορεία απωθούν… Μόνον όταν είναι ανάδρομοι την ώρα ως Διόσκουροι θα μιμηθούν…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Παρώνυμοι με την Αληκτώ όταν αναδρομούν;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Μα διακινείται σαν τον οπίστατο τροχό της αμάξης και όχι σαν περιοδικό… Είναι μια εμβοή φολιδωτή στην ακεραιότητα των τροχιών…
(Ο ψυχολόγος ένα αγγείο της γεωμετρικής εποχής με δώδεκα διακοσμητικά μοτίβα σιγμοειδών κεραυνών αίρει και σαν κύπελλο ποδοσφαίρου το αγκαλιάζει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Θέλω το υπόμνημά σου…

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είναι αυτοί που δεν γνωρίζουν τον ικριωματικό σταθμό… (Ο ψυχολόγος της δείχνει πάλι σ' ένα σχήμα όμορο με το προηγούμενο ένα τετράγωνο εντός κύκλου με τρεις σειρές κουκίδων : στην πρώτη δύο, στην διάμεσο τρεις και στη τελευταία πάλι δύο.) Είναι του Ιπποπόταμού μου ο μονοζυγωτικός… Όταν δεν τον ενοχλούν έχει την γραμμική τάση του πολλαπλασιασμού… (Με πυγμή.) Μέσα σε μια στρωμένη από πέταλα και στατήρες οδό, πάντοτε θα εκπονείς τον ήλο πολλαπλάσιο και καλώς στο χώμα παρεμφατικό…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Θ' αρραβωνιασθείς την σφαίρα λοιπόν σε κάθε κέλευθο ανηφορικό… (Ο ψυχολόγος το αγγείο του απ' τα χέρια του απολύει και σε χίλια μέρη το διαλύει. Ένα τμήμα απ' την αίθουσα του Κροκοσυλλέκτη χρησιμοποιεί ως διαφημιστικό.) Γιατί ο πίθηκος συλλέγει κρόκου άνθη;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το κίτρο των Μήδων το χρώμα το πιο ελκτικό…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μα είναι η χροιά της βολίδας του φωτός…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο,τιδήποτε λάμπει δεν προκαλεί μόνον τον θωμασμό… Είναι το δακτυλίδι του Χόμπιτ, ειδεμή η «Κραυγή» ό,τι υπενθυμίζει τον χρυσό…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο γορίλας για να μετουσιωθεί σε Καππαδόκη μεταχειρίσθηκε το φωτιστικό… (Μιμείται τις κινήσεις των πιθηκοειδών.) Το χρώμα των Κινέζων λάβε, γιατί σίγουρα θα κατάγονται από γενεή ευλογητών… (Με το χέρι του ως ξίφος το μέτωπό της άπτει, συμφώνως με των Βουρβόνων το τελετουργικό.) Η κόμη της Αρείας Φυλής είχε την απόχρωση των Βιετκόνγκ…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είδες; Τίποτε το σφαιρικό δεν μπορείς να έχεις στη Θεσσαλική Γη… Δέρας γαλαζοαίματων μόνον και μαλλί…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Η κριθαρένια μηλωτή και φυλή…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όπου ερίφια και αμνοί… (Τους ήχους των προβάτων θα μιμηθεί.) Φαντάζεσαι οι Έρουλοι να είχαν λάχανου δέρμα και βόστρυχους στο χρώμα της θαλάσσης; (Κατεδαφίζει τα μάτια της σα να βλέπει όνειρο.) Απ' την μονοτονία εν τέλει οι Καρνούτοι αυτοκτονούν… Θα ήθελα να'χα μάτια δίχως τις ίριδες και κόρες της Σαντορίνης, τα χείλη της Αζοφικής και λήνο από τοπάζι… (Τα μάτια της ανοίγει και τον ψυχολόγο με αντιπαλότητα τον κοιτάζει.) Η γλώσσα μου από αντίρινο ό,τι λέει, ατόφιο σμάλτο να το κάνει. (Ο ψυχολόγος στο χέρι του έναν πέλεκυ διπλό τώρα κρατάει.) Συμβολίζει ό,τι και ο αετός: να είσαι πάντα μιας παννυχίδος Ντρουζίνα Κολωνός.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Όπως εγώ… (Σε τόνο παγωνιών.) Μα γιατί υπάρχουν κρίνοι και κισσοί στην οικία των Τοιχογραφιών; (Τον πέλεκυ στο δάπεδο πετάει.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Γιατί σε απαγχονίζει ο υάκινθος…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Η θεά στη Φυλακωπή δίκτυ και χελιδόνια στο φόρεμά της παρακρατεί…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ένα χελιδόνι που κάποιος απελαύνει τον χειμώνα δεν εισάγει. Το φως της θα ψάρευε απ' το παράθυρο όπως ο Αμηράλιος της… (Μ' ένα νεύμα του δείχνει της ημέρας το φως που τους διαύλους της στην κλίνη της γενναιοδωρίζει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Οι κρίνοι είναι χλαμύδες στην τοιχογραφία του Απρίλη…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Οι υμένες ακροβάτες, ώστε αμαχεί να σπάνε! Ειδεμή κράναες οχυρώσεις θα έπρεπε να'ναι! (Με στοχασμό Ρεμπώ.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Η αφετηρία πάντα ήταν το ήμισυ του παντός… Οι πολλές αρχές αν και πηνιωτές σε πανομοιότυπα τέρματα δεν οδηγούν … Για τις μινιατούρες – τοιχογραφίες τι πιστεύεις; (Τον τοίχο αλιεύει.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Απ' τον Παρνασσό όλα τα συνθέτεις…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Η Νέα Υόρκη έχει μόνον Κυκλάδες • όχι Άλπεις… Γιατί τα μάτια των ανδρών του Ιερού Χορού είναι Αρχές όπως τα περιδέραιά τους;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ζήλευαν τον ελαιώνα του Ομήρου και του Τειρεσία.

Υποκρίνονταν ή ήσαν ανόφθαλμοι απ' την λογοτυπική τους αλήθεια…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Γιατί ένας λέων δύο ελάφια στου Ακρωτηρίου της Θήρας την Δυτική Οικία θηρεύει; (Κάνει τον βρυχηθμό του λιονταριού.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το μοιρογνωμόνιο της συνείδησης πταίει…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Και όχι του ασυνείδητου η κρίση η αναλογική;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αρνείται τους κανόνες ό,τι το στερητικό μόριο επιστέφει. Της συνείδησης το μεγάλο «όχι» βλέπεις…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Γιατί απολήγουν οι πρύμνες στις τοιχογραφίες σε γρύπα ή λέοντα κεφαλή;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Στου Αζενκούρ τις μάχες μια θούρια ιυγή! (Κραυγάζει.) Ο Δεκελεικός αναδιαμορφώνεται, ενώ σε παραμορφώνει … Όλα επίπεδα και σιδερωμένα δίχως της αβύσσου τις διαστάσεις… Τον Ζυγό της αναπαραγωγής όμως η Εύα πάντα θα'χει… (Κάνει πως γεννάει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Γιατί από φοίνικες και γρύπες η Αίθουσα του Θρόνου είναι περιγεγραμμένη;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Οι υπουργικοί θώκοι στις τερατογενέσεις και στους αρλεκίνους είναι εθισμένοι! Μα και την ροπή απ' το τασάκι της να είναι στην διαδοχή της κολλαγονοποιημένη ! Άλλο το φαίνεσθαι και ασύμφορο ενίοτε με το είναι!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ανέλυτροι όμως ήσαν οι γρύπες…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όταν συνουσιάζεσαι με τον Τριπτόλεμο, Αμμωνίτες των ειδών σου γίνεται μέρος των τοιχογραφιών και ο Γαβριήλ στη γη ο εκπεσών σου!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Απ' την τοιχογραφία πως φθάσαμε στα ανάγλυφα και στα γλυπτά σταδιακώς; (Χαϊδεύει ένα επίτιτλο ανάγλυφο με την Αθηνά και τον Ερεχθέα απ' την Αττική και ένα αντίγραφο του Φαρνέζε Ηρακλή.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η τέχνη θα υποκαταστήσει κάποτε τους Γεπίδες, γιατί έχει οστά και μύες. Έτσι το απώτερό της ακόντιο θα θριαμβεύσει και η Ιδέα του Ηρώδειου θα κατοικοεδρεύσει… (Με στόμφο τραγωδού.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ερμηνεύοντας του αμφιθεάτρου των πρωτανθρώπων τον εκχυδαϊσμό;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ναι… (Χωρίς να τον κοιτά στα μάτια.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Και αν γίνει από πλαγίως του Κανόβα ο Φωτισμός; (Απ' το παράθυρο το άγαλμα του Καρακάλλα πλαγίως διαφημίζει ένας εχινός φωτός.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αυτό γίνεται για την ανάδειξη των κοιλοτήτων και των εσοχών. Η ημιμάθεια θεοποιεί τις ανακλάσεις των σκιών… (Το άγαλμα του Καρακάλλα παρατάει το πρότερο φως.) Η γλυπτική είναι της οικουμένης το στοιχείο το εκτοπλασματικό!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Το πρίσμα που βλέπεις είναι συλλήβδην μισανθρωποκεντρικό. Γιατί η «Παριζιάνα» έχει υπερμεγέθη οφθαλμό;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Από φθόνο προς τους Κύκλωπες. Ίσως οι Αρμορικανοί εκείνης της εποχής δεν έπασχαν απ' την μυωπία των Αψβούργων και την πρεσβυωπία των Παπών… (Κάνει πως δεν βλέπει καλώς.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Οι Μονόφθαλμοι δεν κατέθεσαν των Σουμερίων τον Ιμπρεσιονισμό…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Στους τυφλούς ο Ενόφθαλμος ενεδρεύει και για ό,τι διατάζει ο άλλος τον πιστεύει… (Κλείνει το ένα μάτι με παλιμπαιδισμό.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Πως εναρμονίζεται του προσώπου της το γιαούρτι με το περιβραχιόνιο των μαλλιών της;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τα μαλλιά της θα γίνουν όπως ο Ραφαήλ σαν εκπνεύσει.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο δόριος ιστός της όμως θειάφι…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η νοσοκόμα είναι το διαζύγιο του γαγάτη…

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο πάνθηρας είναι το κοινόβιο όλων των χροιών…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τα χρώματα μόνον τις μορφές νοηματοδοτούν… (Άκαμπτη.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο Νους – Ήλιος ίσως τροφοδοτεί τις τρίχες με πολλές πινακίδες… (Πιάνει τα μαλλιά του και πέφτουν αρκετές.) Οι σιταρένιες ή οι πυρακτωμένες τρίχες;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πανδαμάτωρ ο Ήλιος με τις παπαρούνες εκλάμψεις και τις ακτίνες μαργαρίτες… (Μακάρια.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Οι τρίχες από κάστανο;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Υπάρχουν για να υπενθυμίζουν ότι στο μεταίχμιο του ήλιου και του σύμπαντος υπάρχει πάντα η Κυβέλη…
(Μια αφίσα με αεροφωτογραφίες της γης που με τον τοίχο ήταν σιαμαία πέφτει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Οι ελελίσφακοι από σμαράγδια έχουν φύλλα …
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αν ακριτόφυρτους ποιήσεις του ήλιου το καρνεόλιο με του ουρανού τον αμαζονίτη τον απότοκο τους θ' αναγνωρίσεις… Απ' τον Πελοποννησιακό των Δύο Ρόδων και της Συνειδήσεως τον αντιρρησία ελήλυθεν η ελπιδαφορία… (Κοιτάζοντας το ταβάνι.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο Ουρανός όμως δεν είναι πάντοτε ασκεπής • ενίοτε γίνεται ασβεστίου χαλαζίας… (Ακούγονται βροντές.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Οι ιτιές τότε δεν χάνουν τα ιμάτιά τους. Οι Ιδέες είναι των νεφών το μαργαριτάρι, αφού από εμάς γνωρίζουν ωριμότερες αλήθειες.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Δεν μπορούν κατά συνέπεια να συναυλίζονται με τον ίυγγο των ξιφιών των θερινών και των τέκνων τους των εσπεριδοειδών… (Ένα πορτοκάλι που βρίσκεται στο δάπεδο κλωτσάει.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είσαι ιφθιμότερος Salvator Rosa της Βουλώνης απ' ότι της ψυχής θαρρώ!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Στην σαρκοφάγο της Αγίας Τριάδος γιατί οι άνδρες είναι ντυμένοι με δέρματα νεβρίδων ως αναθήματα νεκρών; (Προσποιείται ότι συσφίγγει δόρυ.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ως χαμαιλέοντες τιμούν τον Ζαγρέα με τον διαμελισμό των ψυχών.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Οι σουφραζέτες χοηφόροι με την υπόκρουση των λυρών;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Της Λητούς τον υϊό, γιατί επέρχεται η παλιγγενεσία του νεκρού μετά τον τεμαχισμό… (Προσποιείται ότι με τους κυνόδοντές της κάτι κόπτει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Πάντοτε μετά την σήψη η ανάνηψη… (Το δάκτυλο στο πηγούνι του χορεύοντας αρκετά.) Γιατί όμως στις στενές πλευρές της σαρκοφάγου η μία θεά ευρίσκεται σε άρμα από κουνούπια – γρύπες και η άλλη από γίδες;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Συμβολίζουν την οδοιπορία του αλίβαντος απ' τη Γη στο Ουρανό και την κατάπτωσή του. Οι θεοί πάντοτε ρυπτικοί ήσαν στρατηγοί. Γνωρίζουν από εσένα και το δύσμοιρο κληρικό σου, γεωγραφία ιφιότερη και τοπογραφία – ανασκαφική! (Με αγανάκτηση.) Με την καταπόνηση Dr Kelly μπορείς να δαιμονισθείς και εσύ. Πάντοτε οι ψυχολόγοι στην Ιερά Νόσο ήσαν επιρρεπείς…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Των Κρητών η ψύχωση με των ταύρων την κεφαλή έχει περιπλοκή; (Βγάζει απ' την τσέπη του ένα φραουλένιο μαντίλι και το ιδάλιμο μέτωπο του με τούτο το στραγγίζει.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Οι Αλανοί τις ουρές απώλεσαν και τις κεραίες τους απ' την κεφαλή. Οι τοιχογραφίες διαψεύδουν του Δαρβίνου τις μαγείες.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Δηλαδή οι Σουηβοί ταύροι ήταν πριν γίνουν αυτό που υποκρίνονται ότι είναι; (Με αφέλεια.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Την κεφαλή των ταύρων κοσμούσαν πάντοτε οι μοιχείες, οι θρησκευτικοί και η εξύψωση της ύλης… Η Τεκούσα του Μινώταυρου ήταν η κτηνοβασία.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Τα πόδια τους γι' αυτό σε χέρια έχουν νοθευτεί; (Αμέριμνος.)

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Άρχισε να δημαγωγεί η θεά του Αδαμνούς η λογική.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Οι λέοντες γιατί προσβάλλουν τους ταύρους;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η ζούγκλα όλα τα ιεραρχεί. Οι ταύροι υπήκοοι και οι λέοντες των ζώων Ανδεγαυϊκοί.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Οι χλαμυδαφόροι και τα οφιοειδή;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Άνω, κάτω και πλησίον της γης!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Να συλληφθούν απ' τα λιοντάρια μπορεί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ίσως έτσι ένας Λουδοβίκος – Αριστοτέλης διασκεφθεί!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Οι γρύπες γιατί σε κίονες στην Ανατολική Αίθουσα είναι ελικωτοί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το παράδοξο έχει τα θέμεθλά του στη Νουαγιόν. Έχει λουρί εκτός αν το εγκαταλείψει ο αφέντης του ή αν σπάσει η ράβδος σε κάθε μπουλντόγκ … (Γαβγίζει.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Όχι μόνον…. Στην μαγεία… (Ο ψυχολόγος την φωτογραφία του Άλισταιρ Κρόουλεϊ και του Λαβέϊ στο κομοδίνο παρατηρεί. Ακούγεται το "Sympathy For the Devil" των Rolling Stones από ένα όμορο διαμέρισμα.) Στην τοιχογραφία του Ακρωτηρίου γιατί έχουν ξυρισμένο κυανό κεφάλι και ελίγματα από πίσσα οι δύο πυγμάχοι;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Στον ανέφελο ουρανό σαν σου κοπεί η χαίτη ομοιάζει. Το διάστημα τα μαλλιά απηχούν και τους άλλους γενειαφόρους ποιούν.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Γιατί ο καθείς φοράει ένα γάντι; (Κοιτάζει την παλάμη.)
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το Ζηνώνειο είναι το χέρι το εκδημικό.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Σταγόνα… (Σκεπτικός.) Η ζωή… (Με ενδοσκόπηση μα συνέρχεται ως αστραπή.) Γιατί στην Τοιχογραφία του Φορείου έχουν οι αρματηλάτες υπτίουσες τις μύτες σε φαλαινοθηρικό;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Έτσι είναι ώστε τα ψεύδη σου να οσμισθούν και τα δικά τους.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ρινότμητος δεν θα πελεκηθώ ποτέ… Γιατί όμως το περιδέραιο του Βασιλέως – Ιερέα έχει χάνδρες κρινόσχημες απ' τις οποίες το χρώμα εχάθη;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Λήγει απολυταρχικώς η πυροβολαρχία η αυθεντική ….
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Όμως υπάρχουν σπείρες στου Παλαιού Φρουρίου την ανάγλυφη οροφή …
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πάνω απ' όλα στου κυκλώνος το μάτι η νηνεμία επικρατεί… Παρασέρνει εντός του ό,τι το περιβάλλει ένα ναυάγιο ζωής …
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Της Τιρύνθου γιατί έχουν ιώδες κυανό και μπανάνας χρώμα οι ελλοί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το μίσος την αγάπη εγκυμονεί και μετά ευφορεί.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο Ροδόλφο Βαλεντίνο όμως ίσως την Ιοχέαιρα και μετά τα ίκρια εβένινα επιθυμεί. (Εξάγει απ'το ερμάριο του κομοδίνου ένα μικρό μέρος αυτού του δένδρου και στην μύτη το επιθέτει για να το οσφρανθεί.) Γιατί όμως στα δάπεδα παρουσιάζονται οκτάποδες και δελφίνια συχνάκις;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πρέπει να ξέρεις πως σαν ποδοπατήσεις την Ρέα ενδέχεται να γίνει άμμος τηλεκινητή…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Στο περίαπτο απ' της Αίγινας τον θησαυρό, γιατί οι Στυμφαλίδες πνίγονται απ' τον Νοτ;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Για να μην απολήξουν στον ουρανό…
(Ένα περιστέρι κάθεται στου ανοικτού παραθύρου την κουπαστή και φτερουγίζει όσο ο ψυχολόγος απομακρύνεται απ' την σκηνή τραγουδώντας το «Free as a Bird» των Beatles.)

ΣΚΗΝΗ 2η

[Ο ιερέας καθήμενος σε μία καρέκλα δίπλα στη δαιμονισμένη και μονολογεί σε ακατανόητο ρυθμό μια προσευχή. Ο ψυχολόγος εισέρχεται απ' την θύρα ανυπόμονος και σαν ιπτάμενος δίσκος υπερηχητικός.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Την βρήκα δίχως κλειδί και αμβλεία γωνιακή… [Απευθυνόμενος στον ιερέα.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η Σιδηρά Παρθενία μου δεν είχε δικλείδα ασφαλείας… [Τα πόδια της σε σχήμα ψαλιδιού διανοίγει.] Περιμένω να την αποσυναρμολογήσει ένας Στρατιώτης Ροδοσταυρίτης…
ΙΕΡΕΑΣ: Δεν μας είπε, γιατί όταν το σώμα του Νεκρού τρύπησε με τη λόγχη του ένας Ρωμαίος στρατιώτης είχε αίμα και νερό ξεβράσει … [Σαν διάβημα διαμαρτυρίας.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ίσως γιατί από λευχαιμία πάσχει…
ΙΕΡΕΑΣ: Τι άλλο Θεέ μου από αυτό το σαπισμένο μήλο θα ειπωθεί; Έπρεπε τώρα του Ιωάννη η λοίσθια προφητεία να εκπληρωθεί…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Με τι ο Αχούρα – Μάζντα τώρα τελευταία σε φιλοδωρεί;
ΙΕΡΕΑΣ: Όσο το δυνατόν περισσότερους δεξιά του Χριστού να ελλοπιεύω είναι η δική μου πληρωμή…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αρκετά με αυτόν που σε διαφεντεύει… Ο δικός μου όχι της Ασσυρίας μα Τοποτηρητής… Της εξέτασης της Άβιλα δεν ήταν ο Πυροποιών… [Η φωνή της έχει μετατροπή σε αρρενωπή.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μέσω του Προμηθέως έδωσε όμως την άρση του πυρός…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Έτσι έχει διαδοθεί… [Προς τους θεατές.] Ο Πταχ του στην Τελική Κρίση διατείνεται ότι απ' τη θεά Νίκη θα στεφθεί.. Ο γκαιμπελισμός πάντα ήταν το προνόμιο των πολιτικών… [Ο ιερέας απ' την καρέκλα του σηκώνεται ραδινός. Της δίνει ένα χαστούκι και επανέρχεται στη θέση του, ενώπιον του αμφηρεφούς ψυχολόγου σαν τίποτα να μην έχει συμβεί.]Την άλλη παρειά δεν κλίνω… Θα ήταν από αυτό που θα μπορούσα να χειρουργώ με το στόμα μου κουπόνι εκπτωτικό… [Υγραίνει τα ανέλιτα της χείλη.] Νιώθεις την πάχνη; [Η θερμοκρασία του δώματος ακαριαίως πέφτει, όσο τα πόδια της άνω-κάτω τα πηγαίνει.] Είμαι η θεραπαινίδα του Θαλή! [Ουρλιάζοντας.] Που είναι ο Χριστός σου απ' τα χείλη μου να κρεμασθεί; [Ο ιερέας απ' την βαλίτσα του μία εικόνα του Παντοκράτορα του 18ου αιώνος απ' το Άγιο Όρος παρουσιάζει – προϊόν κλοπής ίσως απ' το μουσείο Γκετί – και προς το μέρος της το πελάζει. Αυτή τη φτύνει αντί να την φιλάει.] Έπρεπε η Ειρήνη η Αθηναία να είχε κατακρεουργηθεί… Γιατί θα έπρεπε το προσωπείο μου απ' τον Ουρβανό τον Β' ν' αφορισθεί; [Η φωνή της γίνεται ακόμη πιο στατική και χονδροειδής.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Επανάληψη ορθή… [Με τα χέρια πίσω στην πλάτη.] Σαν ο Χριστός ότι δεν ήταν Βισνού μα Μωάμεθ, ο μουσουλμάνος ισχυρισθεί θα έπρεπε σε Κηρουλάριο ν' αναθεματισθεί…
ΙΕΡΕΑΣ: Ο Πορθητής;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Του Μυστρά τα λογοπαίγνια…. Ο Μωάμεθ επειδή μου ήταν λυσιτελής από εμένα δεν είχε αποπνευματοποιηθεί… [Το κεφάλι του Μωάμεθ από ένα άγαλμα κατρακυλεί.] Όσο πιο πολλές οι αιρέσεις τόσο το αμεινότερο για τις όρνιθες…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Σαν την διάσπαση δίχως την αλληλοεξόντωση του πυρήνα του ατόμου…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Να πεθάνουν όλοι οι Δομινικανοί! Αναδιφώ αυτή την επωδό τη Νοστραδαμοποιητική… Λατρεύουν την Ουαντζέτ μέσα απ' τον δικό τους κωδικό. Δίχως αυτήν δεν θα μπορούσαν να την κάνουν φάσμα ειδώλιων καθοσιοτικών! [Με φανατισμό.]
ΙΕΡΕΑΣ: Θα ήθελα στις κατακόμβες να σε δω!

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αυτό γερο-τράγε κέκληται αναχρονισμός. Με τον αναπτήρα που κρατάς ένορκος της αντιπίστης μου είμαι κομποδεμένη… Ακούω φωνές…
ΙΕΡΕΑΣ: Δεν ακούω τίποτε… Ακούς εσύ ποδοβολητό παγανών; [Κατευθυνόμενος προς τον ψυχολόγο που διαβαίνει ερειδόμενος στο τζάκι το βιβλίο των «Ονείρων» του Φρόϋντ με στραμμένη την πλάτη προς το κοινό. Εκείνος απαντά αποφατικώς.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Τι αναφέρουν;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Απ' τον Μπαντούρα… Αρδιαίος σε λίγο θα χειραγωγηθεί… [Φωνάζοντας προς το κοινό.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Του Λα-Τούρ η χειρομαντική… [Την παλάμη του ψηλαφεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η αυτοεκπληρούμενη προφητεία σου είναι εγγονή; Μου λέει η φωνή ότι ο Murray σε Χίστερ θ' αναμορφωθεί…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Το δικό της το μέλλον το προμαντεύει κανείς; [Ρίπτει το βιβλίο στην τσακμακόπετρα, όπως διέπραξαν κατ' αναλογίαν στο παρελθόν οι Ναζί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο Καϊνισμός δεν έχει στιγμιαίο μέλλοντα, ενεστώτα ή παρατατικό… Είναι Ασυνεχές και Αέναο Ον. Τα βλέπεις τα μάτια μου; [Ο ψυχολόγος βάζει ένα παραχαραγμένο μουστάκι.] Όπως το τζάκι στο οποίο ίστασαι εσμός σπιθών!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Από τ' αυτιά της δεν ορώ να εξέρχεται στην ορχήστρα καπνός… [Προς τον ιερέα με καγχασμό.]
ΙΕΡΕΑΣ: Θα έπρεπε γιατί την Κόλαση στον Φτεροπόδαρο νου της περιφέρει…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο Συντελεσμένος μάθε πως δεν έχει ποτέ παρόν!
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Το παρελθόν; [Ένα τσιγάρο ανάβει και με θράσος αλήτη το καπνίζει.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Κάποτε είχε… Το παρόν όμως έχει στιγμιαίο και υπερσυντέλικο, αρκεί να μην παραλάβω του Δαμοκλή την ράχη και το κόψω στα δυο… [Αποπειράται ν' απαλλοτριωθεί απ' τις χειροπέδες εις μάτην.] Αν περνούσε απ' το χέρι μου θα είχα κάνει σινδόνη μετεωρισμού εις το σκοτάδι το Ιλλύριο γένος του Απάχη εξαδελφικό ως Δάκρυ…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Του Μολιέρου ο ήρωας είναι το είδος του Πίκτου το πιο θαλασσαιμικό…. [Παρατείνοντας το κάπνισμα.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο ισόβιος μου την ημέρα της Ύπατης Έκβασης θα τους τοποθετήσει εκ των δεξιών μου… [Προς το κοινό.]
ΙΕΡΕΑΣ: Όσοι μέμφονται τέκνον μου τη Νεφτί για την χολέρα τους ως Ερυθρές Ταξιαρχίες θα είναι στο Abu-Graib… [Χτυπάει την παλάμη του μ' έναν βούρδουλα σαν σαλιγκάρι.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Επιφυλάσσει για όσους θυσίασαν τη ζωή τους ένα ταξίδι Καραϊβικό ο Χριστός… [Χειροκροτεί όσο απ' τις αλυσίδες της είναι επιτρεπτό.] Παραμύθια παγκευθή… Την «Αλίκη στη χώρα των Θαυμάτων» κρίνω δοκίμιο πιο στοχαστικό…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Κάτι μου λέει πως όταν η Αλίκη την τούρτα της εσθίει, έχεις κορεσθεί … [Το τσιγάρο του στο πάτωμα τευτονικό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Επαυξάνω και συμφωνώ… Ο Κούκ σου τραγόπαπα παρεπλάνησε εκατομμύρια Αμοληκιτών τάζοντάς τους πετραχήλια με λαγό…
ΙΕΡΕΑΣ: Τέκνον μου τα παραμύθια είναι για όσους έχουν στις χίμαιρες αμφικτιονία… [Αυτή τη φορά σε τόνο παρηγορητικό.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Τα λέει αυτά για να σε κάνει Σιίτη αντάρτη! [Στρεφόμενος στον ιερέα.] Η Σύνοδος η Πενθεκτή θα ήθελε πολύ με σφραγίδα παπική να προαχθεί στην εσχάτη ποινή, για να υποτιμήσουν όλοι της Χεμέμ την εντολή… Νομίζει ότι απ' το Υπερπέραν ακούει του Φον Κάραγιαν τη φωνή….
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν είναι από εκεί… [Το κενό κοιτάζει.] Είναι ένα επίνητρο πιο

πέρα απ’ ότι εσύ… Έχουν την επίστρωση του φέρετρου και είναι αμφιφανείς οι βατομουρένιοι τους οφθαλμοί… Οι μείουροι λόγοι του Χριστού δεν είναι πια μεροπικοί.
ΙΕΡΕΑΣ: Όποιος δεν είναι στο ποίμνιό του τον κάνει ο Λύκος δεκατιανό …
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Πιο τελέσφορο απ’ ότι τον κάδο να συζευχθεί… [Τα γόνατα λυγίζει και το τσιγάρο που έριξε το ανασηκώνει, ώστε ν’ αναχθεί στου τζακιού τον Κριό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Νομίζεις ότι ο Διάβολος με τον Ιησού στο όρος είναι παρών; Στην αμοιβάδα του μονήρης εκφωνεί λόγο επιδεικτικό …
ΙΕΡΕΑΣ: Της Μπλαβάτσκυ άθυρμα λές ασύστολα ψεύδη! [Οργιλός.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Μόνος του σκεπτόταν Μέγας Αλέξανδρος να γίνει της οικουμένης ο Χριστός … [Επιμένει.] Ήθελε να κάνει τον λίθο άρτο και να πέσει απ’ το ναό… [Πέφτει ένας σοβάς.] Ο Μπαθομέτ υπήρξε του Ιησού ψηφιδωτό… Με τον λεγεωνάριο Μιχαήλ και το είναι του συναντήθηκε σ’ ένα σοκάκι… Η αλήθεια σου τραγόπαπα είναι καλωδιακή ή το ύδωρ του άκυρου θα πιείς στην όασή σου του Δενδρίτη την ασκητική; [Λαχανιάζει σαν ιχνηλάτης.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Η ζωή είναι πιο πλωτή με τα σύννεφα στην αγκαλιά της… Αδιάτρητο ψωμί πλάθεις… [Άζυμο άρτο απ’ την τσέπη του εκλοχεύει για να φάει.]
ΙΕΡΕΑΣ: Αποκλείεται να σκέφθηκε έτσι ο Σωτήρ! [Με λυγμούς.] Ο Σκοτίας θα πρέπει να του τά’πε!
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο Χριστός σου μεταμορφώθηκε σε ό,τι αρνείσαι συστηματικώς…Ψήφισε ν’ αναστηθεί και να πεθάνει παρά να μείνει ένας Ποσειδώνιος Λουκιανός…
ΙΕΡΕΑΣ: Για να μην κάνει με το Νέμπιρο παρέα απέκτησε καινό δέρμα..
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ήθελε στο Εργαστήριο να δει, αν οι Κυριότητες θα τον διεφύλατταν απ’ τον οδυρμό… Νόμιζε ότι ήταν ο Άμμων-Ρα τούτος ο Πάρης ο Τρωϊκός… Ένας εφημερίδος Ούβιος ήταν όπως εσύ κι εγώ….
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ισχυρίζεται δηλαδή ότι οι Γαβαλείς χειρούργησαν το σύμπαν που κατασκοπεύεις… [Χαμογελώντας στον ιερέα.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο Βάνδαλος αγνοεί και δέος έχει να μάθει πως θα γίνει Δομιτιανός! Τι κρίμα που απ’ το ναό της Γαλιλαίας δεν έπεσε ο Χριστός! [Ο ψυχολόγος σ’ έναν κίονα παραπατάει μα ισορροπεί.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Θα είχε εκτραπεί η ανθρωπότητα εννοεί από πολλά τραγελαφικά περιστατικά, όπως η ιουδαϊκή… [Με ειρωνεία.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είχε ένα πρόσημο θετικισμού ο Ιεχωβάς: του άρεσε ο πειραματισμός! [Γελάει.]
ΙΕΡΕΑΣ: Μας αγαπάει όλους ο Υϊός…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είχε όμως και ένα πρόσημο αρνησικυρίας: το θεωρητικό. Άντλερ υπάρχουν δύο συμβόλαια για εσάς στου κομοδίνου το συρτάρι! [Ο ψυχολόγος ανοίγει το συρτάρι και απ’ τα δύο συμβόλαια το ένα στον ιερέα παραδίδει και το άλλο το διαβάζει.]
ΙΕΡΕΑΣ: Pactum expressum! [Αναφωνεί.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Pactum tacitum! [Αναφωνεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Μια φωτοτυπία απ’ το κάθε συμβόλαιο ας εκδοθεί και ο καθείς σας την υπογραφή του να βάλει πριν την αυγή! [Με αυταρχισμό.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μα και για τους δύο έχει καταγραφεί!
ΙΕΡΕΑΣ: Τότε από κάποιον πρέπει να διασπασθεί! [Ο ιερέας το συμβόλαιο του ψυχολόγου αρπάζει. Τα καταδικάζει όπως όλα του τα φυλακτά στο τζάκι. Απ’ την άλλη πλευρά ο ψυχολόγος βγάζει απ’ την τσάντα του όλα τα βιβλία ψυχολογίας και τα τοξεύει στο τζάκι.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ό,τι και αν δώσετε για ν’ απαλλαγείτε εντελώς, έστω και αν το

αρνηθείτε ρητώς θα πρέπει ο Λεβιάθαν να πεθάνει!
ΙΕΡΕΑΣ: Άλλα στην «Θεολογία» του έχει ισχυρισθεί ο Λιγκουόρι… [Ψιλοσαστισμένος.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Απλούστατα γιατί ο Ξιφίας δεν ήταν ο Υπασπιστής του! Μα πως όλοι οι Μανναίοι δεν είπε ο Χριστός ότι είναι Έκτορας και Πάρης;
ΙΕΡΕΑΣ: Ναι… [Αρχίζει να παραδίδεται σε κατάνυξη.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αν ο Χριστός είναι ο Ατούμ όπως ο φίλος σου προδιαγράφει, είμαστε έξι δισεκατομμύρια Απέθαντοι Άβελ και Κάιν.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο Χριστός μας αγαπάει; [Ρωτάει και προδίδει το δωμάτιο ποδαρκής, ενώ ο ιερέας στο κρεβάτι της γυνής ολοκληρωτικώς στον Ύπνο έχει επιδοθεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Για τα δεινότερα και καλλίπρωρα παραπτώματα, μάθε πως ζαχαροπλάστης ήταν η αγάπη… [Απ' τον τοίχο μία αφίσα που εικονίζει την στιγμή που τον Αδάμ πνοοδοτεί ο Θεός, φωτοαντίγραφο απ' την Capella Sistina δεν είναι πια ιξός]

ΑΥΛΑΙΑ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

ΣΚΗΝΗ 1η

[Η υπηρέτρια τα νύχια των ποδιών της προσκείμενης στην κλίνη της δαιμονισμένης βάφει. Ο ιερέας με δύο παπαδοπαίδια που προσκομίζουν έναν ελεφάντινο σταυρό εφορμούν στον χώρο.]

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ας παύσουν εφαπτόμενοι του τρισκατάρατου σταυρού να'ναι!
ΙΕΡΕΑΣ: Το ίδιο συνιστά και για την Μαρία ο Χριστός…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Έβλεπε οφθαλμαπάτες ή το φάντασμά του αναφανδόν… Την διέταξε για να μην σκιρτήσει ο Och ή ίσως γιατί το σώμα της θα ήταν ιαπτόμενο και δεν θα μπορούσε να διαζευχθεί το πορτφόλιο απ' τον Χριστό…
ΙΕΡΕΑΣ: Ο Χριστός είναι η Αγράμπελη και εμείς ο βότρυς του ευτυχώς… [Τα παπαδοπαίδια παρατούν εντός ενός κύκλου από κεριά ουρσουλινών τον σταυρό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πρόσεξε γιατί άνεργο σε καθορώ αν δεν του φέρεις τον ίασμο διαμαρτυρόμενο σε πληθωρισμό.
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Της αναζήτησης και της εκδούλευσης αδυσώπητοι οι νόμοι… [Ενώ αφοσιωμένη το έργο της διατελεί.]
ΙΕΡΕΑΣ: Απ' το σταφύλι παράγεται το κοκκινέλι…
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Με την παρέλευση των λεπτών η τιμή του οίνου γιγαντώνει… [Επιδιδόμενη στο έργο της.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Προτιμώ την ηρωίνη απ' την Σίβυλλα της Κύμης τα μελλούμενα να προλέγει. Τα παπαδοπαίδια σου τον Αζαζέλ να επισκεφθούν και τα δυο. [Ενώ παρίστανται εκτός κύκλου σε αδράνεια και σιγή.] Έτσι ο πατήρ τους Gloriosus μέσω των υϊών!
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Υπάρχουν νήριθμα χωρία διαμονής στην Ζαγορά του πατρός! [Τώρα προχωρεί στο μπογιάτισμα των νυχιών των χεριών.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν θέλω μόνον τα πόδια και τα χέρια τραγόπαπα να μου περιποιηθείς αλλά και την Ερμαϊκή!
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Ίσως απ' τον Αλκιβιάδη να κοπεί!
ΙΕΡΕΑΣ: Στο σκότος περιπατεί και πουθενά να καταλήξει δεν μπορεί. [Απευθυνόμενος προς το κοινό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν κάνεις στον Δομέστικο μια ευεργετική; Τον άλλο κόσμο να καταιονείς για να του αναθέτεις ιβίσκο πολύ…

ΙΕΡΕΑΣ: Αν δραπέτευες απ’ την ικμάδα το χώμα θα είχε δηλητηριασθεί …
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Ο καρκίνος δεν πεθαίνει όπως οι πτωχοί… [Σα να κάνει μοιρολόι.] Τον ιχθύ όμως δεν θα τον είχαν για πάντα στο φλασκί…
ΙΕΡΕΑΣ: Είναι η Πρωτοκαθεδρία και η Ζωή.. [Προς το κοινό.] Μήπως ότι ο Λάζαρός μας ανοικοδομήθηκε απ’ τον Χριστό αμφισβητεί; [Με την βακτηρία του τέσσερις φορές ο τοίχος πάνω απ’ το δικό της κρεβάτι θα βομβαρδισθεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Νεκροφάνεια στο δικό τους Ελαφηβολιώνα. Ερωταπόκριση συγκοινωνιών…
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Τέσσερις ημέρες ήταν στην ταφή… [Ακάθεκτη ασχολείται με των νυχιών την επεμβατική.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το τετράγωνο είναι για τον Όσιρι ο Καζανόβα σκακιστής…
ΙΕΡΕΑΣ: Με την σάρκα ανακρίνεις του Θηρίου σπέρμα! Κανείς απ’ τον Χριστό δεν έχει καταδικασθεί!
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Κατάγονται οι Εβραίοι απ’ του Σατανάκια τον Πατέρα… [Χαμηλοφώνως.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αν ο Χριστός ήταν του Ασμοδαίου ο Υϊός;
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Την εκδοχή της ευδοκίμησης εννοεί…
ΙΕΡΕΑΣ: Πως ο Χριστός έκανε τον τυφλό να δει; [Τα παπαδοπαίδια τώρα φοράνε Φαέθοντος τζάμια.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πηλό στο χώμα με το σίελό του είχε φτιάξει… Έτσι το γονιδίωμά του στα μάτια είχε αποτυπωθεί…
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Σήμερα απ’ τον γενετικό κώδικα μαραμπού μπορείς μακαρόνι να γευθείς…
ΙΕΡΕΑΣ: Η Σαρξ πουθενά δεν ωφελεί… Μόνον το Πνεύμα ζωοποιεί…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο Χριστός ήταν της Παρβάτης ο Κανιβαλιστής…
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Τη σάρκα του έλεγε να φάμε και το αίμα του να πιούμε σαν βαμπίρ… [Μονολογώντας και φεύγει για λίγο απ’ την σκηνή.]
ΙΕΡΕΑΣ: Αυτή στην κατακλείδα δεν θέλει ν’ακούει ούτε τον Μικρό Τυμπανιστή… [Κοιτάζοντας τα παπαδοπαίδια.] Ο Χριστός πως κατάφερε πάνω στην Μεσόγειο να οδοιπορεί;

ΣΚΗΝΗ 2η

[Η υπηρέτρια έρχεται με μία λεκάνη από ύδωρ και χαβιάρι. Πλένει από αυτά τα πόδια της δαιμονικής μ’ ένα σφουγγάρι.]

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Γιγνώσκει το νόμο της άνωσης όσο κάνεις … [Με καθυστέρηση του απαντάει.] Μα δεν δύναται ν’ ανέλθει στην Τροπόσφαιρα ουδείς, αν πρωτύτερα δεν έχει εκπέσει ο Αρχάγγελος του στη γη…
ΙΕΡΕΑΣ: Στον γάμο της Κανά πως η κρήνη έγινε κρασί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είναι ζήτημα αυθυποβολής…. Ο Λάζαρος να ήταν πάντοτε παγιδευμένος στη μεσίστια ζωή…
ΙΕΡΕΑΣ: Αυτό το αιγαγροκόριτσο πάλι βλασφημεί! [Δίνει την ακτηρίδα του στην υπηρέτρια. Αυτή αφού την χρίζει στην λεκάνη στο πάτωμα την προσαρτεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Θεούς να ζυμώνουν δεν θέλουν οι Θεοί. Επιθυμούν μόνον κάποιον να τους αναιρεί! Για πάντα ιξοβόρο αειθαλές παιδί και της Χοιράδωσης η αντίδοση όταν κανείς ευδαιμονεί…
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Οι ματαιότητες είναι της Βοσκοπούλας μας οι αγαπητικοί… [Προς το κοινό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Σφάλλεις! Τα τρίπτυχα των θαυμάτων μου είναι πιο

αιμοκαθαρτικά. Άλλο μαυσωλείο της Αλικαρνασσού: να φονεύεις, ν' ασελγείς, να παρανομείς, να πίνεις και να λιώνεις με το πινέλο την ενοχή… [Με ηδονή.]
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Στον καμβά ως είθισται ελαιογραφεί… [Διαβεβαιώνει τον ιερέα.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο κορεσμός των παραγωγών και όχι η κλωνοποίηση των άρτων και των περκών θα ήταν εικόνα ιχθυόλη… Γιατί να μην γεννάει η Γη περισσότερα από αυτά για τα οποία είναι ελαστική; [Τάχα με ενσυναίσθηση.]
ΙΕΡΕΑΣ: Το Παρίσι της Χιροσίμα…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όχι… Της Ανίερης Σάρτρ υπέρβαση ακραιφνής θα ήταν ο Χριστός… Ας είχε μόνον έναν μαθητή ως λοχαγό…
ΙΕΡΕΑΣ: Ποιον;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αυτόν που υπηρετώ…
ΙΕΡΕΑΣ: Κολοσσός πασχαλινός!
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Θα ήθελα ο μη ορών πριν έλθει στην πνοή να μην ήταν τυφλός.. Ο παράλυτος να μην ήταν εκ γενετής… Για όλο αυτόν τον καθ' υπόταξιν λόγο ποιος θα δικασθεί;
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Ο Βελιάλ θέλει τους Ελαμίτες άλκιμους για να τον υπηρετούν και όχι λευχαιμικούς, ώστε σε άλλα κόμματα να προσχωρούν…
ΙΕΡΕΑΣ: Ειδεμή στης Σαμαριάς το Φαράγγι όποιος στον Ιεροφάντη της δεν είναι γονυκλινής…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πριν η πράξη καταλήξει, κάποια απ' τις αρθρώσεις σου θα σε πονεί…[Παλίντροπη στο μανιερικό της ύφος.] Στους Κάβειρους ο Χαροέρις σου να καταδικασθεί δίχως Ανάταση ή Ζωή….
ΙΕΡΕΑΣ: Στα Τάρταρα του πνεύματος προσκείμενος αιωνίως ο δρουγγάριος σου! [Τα παπαδοπαίδια εισέρχονται εντός του κύκλου απ' τον τρόμο τους.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ενώ ο κτητικός πατήρ Του ανεπαύθη την Κυριακή, τις άλλες έξι εποχές τον πατριμόνιο του κόσμο έπλασε με τον κάματό του αψύ…
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Την ραστώνη επέλεξε απ' της Φαιστού τον δίσκο… [Με συμπάθεια.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τον Ουριέλα ψέγει όλη την ώρα… [Την γλώσσα της στους θεατές την προτείνει και υπέρνομες γκριμάτσες τους κάνει.] Ποιος τον γέννησε; Ο αρχηγός του… Ο Σαργκατάνας δεν πράττει γι' αυτό που είναι μα η διαβολή και ουδεμία ιστοσελίδα έχει καταλυτική…
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Έποψη άκρως μανιχαϊστική…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Εμείς είμεθα στην ύλη και η ύλη είμαστε εμείς. Όποιος στο πνεύμα έχει αμφεταμίνη Ουγενότου ας αυτοχειροδικεί… [Κάνει ότι καταπίνει χάπι.] Είναι ο «Πανδέκτης» που όλα τ' απωθεί.
ΙΕΡΕΑΣ: Είσαι διαβολογύναιο! Να μην την ακούει κανείς! [Τα παπαδοπαίδια βάζουν στα ώτα τους βαμβάκι.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο Θεός μήτε φύλο έχει, μήτε ταυτότητα, μήτε ιωή… Είναι όπως ο Αζραΐλ….
ΙΕΡΕΑΣ: Η προσωποποίηση του Θωμά ακούγεται φορτιστή…. [Χτυπά το κινητό του τηλέφωνο. Δείχνει να αδιαφορεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η αμφιλογία σαν Στρόμπολι είναι ακτιβιστή… Ξέρεις τώρα τι θα ήθελα να πιώ; Απ' το Αγνόρυτο Δισκοπότηρο το αίμα και τα μάτια σου μέσα σ' αυτό…
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Έχει σαλεύσει η αμφίαλη ψυχή της…. Απ' την χλόη της χήρευσε και πελαγοδρομεί.. [Η δαιμονισμένη κάνει ότι στην αγκαλιά της - όσο της επιτρέπουν τα δεσμά - ένα μωρό πως κρατεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το παμφεγγές αστέρι είμαι στην ουρά της Άρκτου της Μικρής…. Αφού όμως στο στόμα σου γερο-τράγε έκανα εμετό η άμητος του ασφόδελου θα μου'χε πηλικοποιηθεί… [Οσφραίνεται το μηδέν.]

ΙΕΡΕΑΣ: Πως θα φιλούσες τότε την ωμοπλάτη του Κεραμεικού;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ως παρωρίτρια με φάντασμα φεγγάρι θα έσφαζα έναν όνυχα αμνό… Σαν χαριτόβρυτη αιμοχόος θα το ανακάτευα σ' ένα σίκλο με νερό…. Μέχρι ν' αρμέξω την αγελάδα το παράσημο με την μέλιττα θα απέκκρινα και αυτό! [Ο ιερέας διαβάζει σιωπηλά ένα χωρίο απ' την Οδύσσεια που το βρήκε στο κρεβάτι.]
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Για να μην μεθύσουν και ευφρανθούν…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Οι ισκιόθηρες… Κάτω απ' του ήλιου την Αμοργό που τέρπει τους Κουάδους με φωτοβολταϊκό… Ένα σηστέρτιο από ωμοπλίνθους και με τα κεριά στο κέντρο εγώ…
ΙΕΡΕΑΣ: Ο Χεοπικός Θεός μεταμορφώθηκε σε Νούβιο για ν' αναγείρει το Λομβάρδο…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν θα είχε σταυρωθεί αν σε άλμπατρος είχε φιλοξενηθεί…Ξέρεις ποιος Ρόδιος θα ήταν πιο αποσυμφορητικός; Να πεθάνει δια παντός και όχι μετασχηματισμένος σε γελωτοποιό… [Η υπηρέτρια τα πόδια της να πλένει σταματάει αλλά στο πρόσωπό της πούδρα εξαπλώνει και ενυδρίδος αλοιφή.] Μπορείς τραγόπαπα τούτο το λίκνο στον αιθέρα ν' αναβιβασθεί;
ΙΕΡΕΑΣ: Αν σε Boing 747 αναδημιουργηθεί…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όπως κάποτε η μήτρα από προζύμι σε υπαίθριο ψωμί…
ΙΕΡΕΑΣ: Δεν μπορεί άρτος σου ο παλαιοζωϊκός να γίνει. Μόνον μ' αυτόν ο Νεύστριος δεν θα παραδρομήσει μα με κάθε ένα επίμετρο απ' τον εκπορευόμενο Ρα-Χοράχτι… [Εξοβελίζει της Οδύσσειας το ραβασάκι στο τζάκι.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Οι άρτοι είναι φύκια σε αναδασμό πανηγυρικό… Είναι τόσο αλιευτικό! Ώρα για την επίταση του διατάκτη… Είμαστε στου Ουρανοξύστη τον εξακοσιοστό εξηκοστό έκτο όροφο… [Ο ιερέας προσορμίζει στο ανοικτό απ' την λαίλαπα παραθύρι.]
ΙΕΡΕΑΣ: Της Οικουμένης ο Πανθορών! [Σε νιρβάνα.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η όραση, τα τάγματα και της Λεγεώνας της Τιμής εξυπακούεται ότι θα σου χαρισθούν αν ενώπιόν μου' λθεις προσκυνητής…
ΙΕΡΕΑΣ: Ίλιγγος με δράττει… (Ιδρώνει και βαριανασαίνει.]
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Το σύνδρομο της υψοφοβίας τον σφικταγκαλιάζει… [Προς το κοινό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ή του Σειληνού η μυθωδία… [Συμπληρώνοντας.]
ΙΕΡΕΑΣ: Ύπαγε επάνω Βελιάλ και μην ξανάλθεις! [Κλείνει το παράθυρο και απ' το σημείο θα απομακρυνθεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η βαρύτητα θα μου ήταν τροχιά εκλειπτική.
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Είναι όπισθεν αυτή η κερκίδα • όχι μπροστά σου.
ΙΕΡΕΑΣ: Είναι στην αποθήκη και αναμένει στο ακουστικό… Μόνον τον Κύρη και Θεό μου εκκολάπτω και αυτόν προσκυνώ. [Στρίβει τη ματιά του προς τα άνω.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Γίνε άλτης και ο Αρχάγγελος για το αδένωμά σου θα είναι σε περίπολο εποχικό…
ΙΕΡΕΑΣ: Απ' τον Πέτρο με τα χέρια του είναι βέβαιο ότι θα μου επιδοθεί του Παραδείσου το κλειδί… Σε πυρηνική δοκιμή ο Θεός εντός μου δεν θα εκτεθεί.
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είναι της ανταρσίας η επώαση όχι των θαυμάτων… [Προς την υπηρέτρια.]
ΙΕΡΕΑΣ: Από αυτήν του Αχιλλέως αγκυροβολήσαμε σ' αυτήν του Μπακούνιν… Πολλοί δαίμονες στο εσωτερικό της…. Απροσμέτρητοι και κιρσοί… [Ο ιερέας σε μία καρέκλα κάθεται κατάκοπος.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Στις ευγενέστερες των δυναστειών τύπτει την θύρα ο υποσιτισμός… Τι υπάρχει όμως ανάμεσα σ' εμάς και τον Ιησού το Ναζαρηνό; Τίποτε γιατί είμαστε ένα… [Ο ιερέας αν και ασθενής πάει να την χαστουκίσει μα η υπηρέτρια θα κατισχύσει και στην θέση του θα τον καθοδηγήσει.] Είναι ένας

ιχθυοπώλης χρεωκοπών… Όχι απαστράπτων αλιευτής… [Η υπηρέτρια αφού κάνει για λίγο ιάπυγο στον ιερέα μ' ένα άγραυλο περιοδικό στη θέση της θα επιστραφεί.]
ΙΕΡΕΑΣ: Με συγκάλεσε σ' ένα όναρ μου ο Χριστός και μου' πε στον ιπνό Του ότι ήμουν ο Εκλεκτός! Τα χέρια μου έγιναν κισσύβια και η γλώσσα μου για κάθε λογής σαλάχι ορεκτικό… [Σε παραλήρημα.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Οι κυπρίνοι γιατί έχουν βράγχια προβαίνουν στου οξυγόνου τον διϋλισμό… Για διαπνοή κονδύλωμα μα πλοήγησες εγχειρήματα περίσημα!
ΙΕΡΕΑΣ: Και όμως τότε πως σμίλευα τον κόσμο πίστευα.. [Με λυγμούς.] Ιστοριοδιφούσα των πλάτανων τα φύλλα… Στην γλώσσα μου άψις άκαυστης φλογός… Τώρα με χαμαιλέοντες διαπερνώ με την βάρκα μου τον Ατλαντικό… Ονειροπαγίδες είναι τα κύματα… Το αμίαντο απ' του Κερσεκόμη δέρμα μου είναι το αντίδωρό μου… Και κάποια λιθρίνια… Ελάχιστα ζωντανά… Τα περισσότερα όπως η Χάτσεψούτ ταριχευτά…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ίσως η ανυπόκριτη ιδιοσυστασία τους δεν είναι στο δίκτυ μα στον Ειρηνικό… [Σε τόνο λυρικό.]
ΙΕΡΕΑΣ: Και όμως… Τις νύχτες του Μαρτίου θρώσκω άνω στον Παππού του Μειλίχιου Διός…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πρόσεχε τραγόπαπα γιατί μπορεί να φυλακισθούν και σκυλόψαρα στου ράσου σου την πτυχολογία…
ΙΕΡΕΑΣ: Μέδουσες στα χέρια μου των σφυρίδων τα ημιτόνια … Δεν ξέρω πια τι καταπελτώ…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Κάποια σμέρνα θα σου έδακνε τα χείλη… Του απολιθώματος του Βατικανού ιδού η μετεγχειρητική επιπλοκή! [Προς το κοινό με τον ιερέα δεικνύει απεχθώς.]
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Τα καταστήματα όλων θα δημευθούν σε λίγο… [Η υπηρέτρια μάσκαρα στης δαιμονισμένης τις βλεφαρίδες αναθέτει, αφού στου κρεβατιού το πλάι παραμερίζει την λεκάνη. Η δαιμονισμένη καλαθοσφαίριση παίζει στο στόμα της υπηρέτριάς της με τη βλέννη.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Έλαβε ένα σάλιο δίλεπτο απ' το υστέρημά μου… [Προς το κοινό.] Με του Καρυωτάκη τα ενδύματά μου κατέδωσα τον αποψιλωμένο μου εαυτό… [Η υπηρέτρια ακατάλυτη στο πάρεργό της.]
ΙΕΡΕΑΣ: Απ' τον αντωνυμικό της Opniel η πλειοδοσία έχει δημοσιευθεί…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ενδοσκόπησε στην μάσκα μου: είμαι λεπρή… Δεν επιθυμείς με τον σταυρό απ' τον περίδρομο περαιτέρω να μιανθείς; Πουθενά δεν θα λεχθεί! Μόνον σε εκείνον που ψυχογραφεί, ώστε στους Κρεμαστούς Κήπους της Βαβυλώνος να εμπεδωθεί!
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Θέλει όπως οι Απόστολοι της Ρώμης του Μεταμοντερνισμού ν'αποχαιρετίσουν την ύστατή τους αναπνοή… [Υπονοώντας τον ψυχολόγο με τον ιερέα και αποτεινόμενη στο κοινό.]
ΙΕΡΕΑΣ: Φωτοστέφανο δεν διεκδικώ… [Σε τόνο αυστηρό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πως σαν το Νέρωνα τη Ρώμη θα πυρπολώ; Αυτό το άγαλμα απέναντι θα το δεις; [Δείχνει στον ιερέα του Απόλλωνα Belvedere μία αντιγραφή.]
ΙΕΡΕΑΣ: Και τι μ' αυτό;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Στην επιγραφή κάτω από αυτό γίνε εναισθητικός! [Το άγαλμα ο ιερέας πλησιάζει και επτά χαρακτήρες σκαλισμένους σε φύλλα κακέκτυπα από μάρμαρο δάφνης με δέος κοιτάζει:
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τους έχεις ξαναδεί;
ΙΕΡΕΑΣ: Ναι. [Η δαιμονισμένη τον φασκελώνει με της Στοάς το χέρι. Τα ίδια δερματόστικτα σημάδια ο ιερέας άναυδος διακρίνει στην παλάμη της, αφού την πλησιάζει.] Με περιφρονείς;

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Φύλλα δάφνης είναι η περατή και η παλάμη και για να μη φαλκιδευθούν ποτέ τα έχω χαράξει…
ΙΕΡΕΑΣ: Νομίζεις ότι έτσι καθυποτάσσονται οι μαρμαρυγίες της θαλάσσης;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τίποτε δεν με πτοεί...
ΙΕΡΕΑΣ: Ούτε τον εαυτό της με το χέρι - ιραδέ δεν θα την παρακάμψει...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είμαι η Κυρίαρχη του σκακιού… [Η δαιμονισμένη του υποδεικνύει το αριστερό της χέρι και το δρΰινο κρεβάτι της τιθασσεύει.] Αυτή είναι η ράβδος του Μωϋσή πριν οφιοποιηθεί και σε Φαραώ κατατροπωθεί...
ΙΕΡΕΑΣ: Δεν θα χρειαστείς της ύαινας την κεφαλή... Είσαι η ίδια εσύ!
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Επιτρέψατέ της επιτέλους να ζωγραφισθεί! Εσείς και ο Φρομ είσαστε της τεκούσας της ο Πολυνείκης και ο Ετεοκλής… [Με ύφος λειτουργού κοινωνικής.] Ούτε ως αγχίσπορος δεν σας συγκινεί; [Η υπηρέτρια ξεκινά των ματιών και των παρείων τη βαφή.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τις επίνοιες μου έχω για αμίλτωτο λυχνάρι. Εσείς όλοι θα γίνετε θυμέλη... (Γενικώς και αορίστως.) Απ' τους νάνους πηγές νερό έχω πιεί μέχρι στιγμής...
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Οι κέδροι είναι τερπνοί... (Διαβεβαιώνοντας τον ιερέα.) Το ίδιο και η ροδιά της…
ΙΕΡΕΑΣ: Την έχω ικανή για να γίνει άφαντη τον Μαρμαριαών με μάτι μπαμπουίνου ή νεκυός τριμμένου με ίφυα και έλαια να επικαλεί...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το ένα σου μάτι τραγόπαπα το πας γυρεύοντας να κατρακυλισθεί... (Τον κοιτά με ανηδονικής έκλειψης μάτι.]
ΙΕΡΕΑΣ: Όλοι οι πάπυροι του Παράκελσου θα έπρεπε ν' αποσβεσθούν.
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όπως των Αθηνών η Φιλοσοφική Σχολή; Τα γενέθλια μου στις Τριάντα Ιουλίου και ο Ιανός η άλλη μου οξεία οπτική.
ΙΕΡΕΑΣ: Στα αλχημιστικά τετράστιχα τα παροράματα πιο εμφανή!
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ό,τι μου χρησμοδοτεί η Νεχμπέτ σαν Αναστενάρης το καταπατώ... Γιατί να πιστεύω μόνο στην Ανάσταση Χριστών και όχι ξωτικών;
ΙΕΡΕΑΣ: Ο Θεοδόσιος που έστειλε τους παγανιστές στον Αγαλιαρέπτ επιστάτης Γεντιανών! [Πριν προλάβει να ολοκληρώσει την φράση ο ιερέας απ' τα γόνατα σφαδάζει. Τα παπαδοπαίδια τρέχουν προς την μεριά του ως αντηρίδες γιατί έχει άλγη συν τοις άλλοις και στην πλάτη.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ξέρεις γιατί αυτό έχει συμβεί; [Προς τον ιερέα που δεν έχει συνέλθει απ' το σοκ.]
ΙΕΡΕΑΣ: Στο μετόρχιον τους ήσουν εσύ; [Φωνάζει.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Γράψε μία επιστολή στο Νανώθ και θα του ταχυδρομηθεί... [Ο ιερέας δίχως δεύτερη σύσκεψη βγάζει απ' την τσάντα του ένα πλακίδιο από ελεφαντοστούν με του Αγίου Γεωργίου την μορφή να σκοτώνει ένα δράκοντα με το δόρυ.]
ΙΕΡΕΑΣ: Θα την πρωτοκολλήσω στης κλίνης σου την πρύμνη ως ύστατη ειρκτή…[Το λέει και το πράττει. Η δαιμονισμένη αναρτημένη στο κρεβάτι με το πλακίδιο αντωπή αλυχτάει. Ο ιερέας απ' τους επίκουρους του υποβασταζόμενος απομακρύνεται απ' την σκηνή και αγαλλιάζει.]

ΣΚΗΝΗ 3η

[Ο ψυχολόγος και ο ιερέας εισέρχονται συνομιλώντας αμέριμνοι στο δωμάτιο της δαιμονισμένης. Βλέπουν στο κομοδίνο της ένα πιάτο με τσαμπί από σταφύλι.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Μην οδοιπορείτε ανεκφώνητοι... Ο Διόνυσος με επισκέφθηκε εχθές στις τρεις το βράδυ... [Προς τον ιερέα.] Πες: «Ειρήνη επί τω οίκω τούτω» και

θα ισχυρισθώ ότι του μισθού τούτου είσαι αξιόχρεως εργάτης …
ΙΕΡΕΑΣ: Αυτό μόνον αν στο Λευκαντί δεν μεταβώ! [Κοιτάζοντας το ταβάνι.] Απέστειλε λύκους εν μέσω αμνών!
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το βαλάντιο στην τσέπη σου είναι στον κατάλογο απωλολόν! [Ο ιερέας διαγώνισμα στις τσέπες του παντελονιού του βάζει. Έντρομος τεκμαίρεται ότι η δαιμονισμένη είχε την Μαάτ με τον λαιμό της]
ΙΕΡΕΑΣ: Το είχα για τους επαίτες που συναντώ στην δέκατη τρίτη οδό!
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Φαίνεται πως έπεσε απ' την τσέπη του και ο Θωθ... Ύστερα ως έκπτωτο κατηγορεί τον ιδιωτικό μου... [Προς το κοινό.] Παρατηρείς αυτή την πληγή; [Δείχνει στον ιερέα απ' το χέρι της μια δερματοστιξία νωπή.] Ποιος εκ των δυο σας θα την περιποιηθεί; [Ο ιερέας προσποιείται ότι δεν βλέπει την ρωγμή.] Μήπως ο Maslow του Λευΐ; [Ο ψυχολόγος αποστρέφει το βλέμμα του απ' την δαιμονισμένη.] Θα γίνω τότε του εαυτού μου ο Σαμαρείτης ελκοθεραπευτής… [Γλείφει το τατουάζ της σαν γαλή και για λίγο ξαφνικά σταματάει.] Το σάλιο μου ελαιόλαδο και οίνος του Μπορντώ... Πανδοχείο μου το κρεβάτι και η γλώσσα μου δηνάρι... [Ακούγεται η πτώση ενός κέρματος άγνωστο από πού.] Αν ο ίδιος τις φακίδες σου δεν επισκευάσεις κανείς απ' την λεωφόρο της ζωής ως αλόη δεν θα σε διαπεράσει...
ΙΕΡΕΑΣ: Οίκτιρε τον εαυτό σου και θα σωθείς… [Ο ψυχολόγος ως απρόσκλητος συνδαιτημών τα σταφύλια απ' την πιατέλα θα γευθεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το σπάρτιον σου τραγόπαπα πρέπει να το κόβεις ή να το επιλύεις... Όχι να το μεταθέτεις στους άλλους...
ΙΕΡΕΑΣ: Νομίζω παλιοκόριτσο ότι ελήλυθε το εωθινό της Κυριακής Προσευχής... [Σε τόνο σταλινικό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Άτεκνε εις τον Ουρανό ας μην εξαγνισθεί το λέξημά σου, ας μην έλθει του Τίτου η αυτοκρατορία σου, ας μη γίνει το φιλοδώρημά σου. [Βγάζει αφρούς.] Τόσο στον Bellatrix όσο και στην Γη, το συμπόσιο το επιούσιο για τον εαυτό σου ας παρακρατηθεί. [Αρχίζει να ουρλιάζει.] Στον βάλτο για να κυλισθούμε και να μας επιτρέπεις να μετέχουμε στου Αγίου Αντωνίου την εορτή δίχως καμία φειδώ στον Κέρκοπά σου… [Ο ιερέας της προσθέτει στην καρδιά έναν σταυρό κοσμημένο με διαμάντια.] Στα σκέλια μου γεροτράγε τον αιρώ! Στους Χουρρίτες είναι η μέγγενη και ενωμένοι οι σταυροί... Όχι η τύρβη στου ίτυος τη ροή... Αυτός ο σταυρός από τοκετός μπορεί να φιληδονεί... [Συνεχίζει να ουρλιάζει.]
ΙΕΡΕΑΣ: Έσπειρα πίσω τα τέκνα μου στον Ύπνο της βροχής, γιατί την θύρα μου έσπρωξες εχθές το βράδυ....
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Την κεφαλή σου έπρεπε να γρονθοκοπώ που έχει θερισμένο στάχυ..
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Αυτό αν είχε επικαλεσθεί θα της είχε παραδοθεί... [Ειρωνικά και συνεχίζοντας να τρώει τα σταφύλια σποράδην.]
ΙΕΡΕΑΣ: Τον Πρίαπο διεκδικεί! [Διατρανώνει στον ψυχολόγο.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Μπορείς τραγόπαπα να παίξεις στου Ευριπίδη τις "Μαινάδες"; Ανοικτό κονσερβοκούτι ο ουρανός, ώστε να φιλοξενεί τον πέλεθό σου...
ΙΕΡΕΑΣ: Ίσως σ' έναν πίνακα του Μπος να έχει εικονογραφηθεί, ενώ την κατατρώει ένας φασιανός!
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν είμαι ο Προπάτωρ για να σας δώσω το αβγό μα ένας ίνις για τον σκορπιό....
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ομιλεί πολύ αν και κωφή... Πρέπει η ψυχή της απ' τον Pnaleg μου ν' αψινθοχρισθεί...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είσαι του Αζραίλ ο Παρηγορητής; (Ρωτώντας δίχως βέλος τον ψυχολόγο.)
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Με την ιπποδύναμη ποιού τα δαιμόνια απ' τον Σολομώντα ή τον

Δαβίδ είχαν καταδιωχθεί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο διαμερισμός των ηττημένων και η σχάση των κυττάρων του Μιχαήλ... [Κοιτάζει τον ψυχολόγο απλανώς.] Ας νικήσει το Θηρίο και η έκβαση της Αποκάλυψης ζητώ ν' αναιρεθεί... [Στρέφεται προς τον ιερέα.] Λες τραγόπαπα η ηχώ μου ν' αναμεταδοθεί στης Νέϊθ τ' αυτιά;
ΙΕΡΕΑΣ: Το Πνεύμα το Ακάθαρτο πονηρότερα έχει καλέσει επτά... [Προς τον ψυχολόγο.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η δαιμονισμένη συμφωνεί... Ο Αιδονεύς τον Κρόνο, τον Ουρανό και τον Εννοσιγαίο καλεί μαζί με τον Αφνειό, τον Μαιμακτή, τη Νυμφία και τον Τρισμέγιστο σε παστάδα εορτή... Φώτα μας ο Εκατηβόλος και η Λίλιθ... Ανάπαυση τα μερόνυχτα τούτα τ' άνυδρα μέρη δεν έχουν καμια... [Ο ψυχολόγος απ' το δάπεδο ένα αντίγραφο της Ζωηφόρου του Παρθενώνος αίρει και στα πόδια για να το επεξεργασθεί της το παραθέτει.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Έχεις όλους αυτούς τους δαιμόνιους πλάνητες εντός της... [Δημιουργεί με το δάκτυλό του στο κομοδίνο κύκλο απ' τον κονιορτό.] Σε ποια ζώδια όμως έχουν φθάσει;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Έχω τον Πλούτωνα και τον Δία στα καβούρια, τον Άρη στα κατσίκια, τον Ουρανό στην θωρακοφόρο Σιγκίδα, την Αφροδίτη στον πόρφυρα και στα σκυμνοειδή τον Ποσειδώνα...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μόνον αυτό;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όχι. Έχω τον Ήλιο στο χρυσόμαλλο τάπητα, την Ελισάβετ στον Ερμή και στη Σελήνη οι Ίβηρες μονομάχοι...
ΙΕΡΕΑΣ: Σύναξις δαιμόνων δίχως κάρτα πιστωτική…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Σκοπεύετε να κάνετε για τα οκτώ θαύματα του κόσμου καταγραφή με μυθιστορηματική πλοκή;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μην ξεχάσουμε τα Φώτα ιερέα και την Γη… [Συνεχίζει κύκλους με την σκόνη στο κομοδίνο να ποιεί με μέθοδο αφαιρετική.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Λησμονείτε της Αλκμήνης του υϊού τον Chomsky... Επίσης τον Ορφέα που στον Άδη κατήλθε για μία γυνή...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Συγκράτησε ιερέα στην μνήμη σου τι έχει ειπωθεί, γιατί μ' εμάς τους δύο θα λογαριασθεί.
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δαίμονες δεκατρείς έχω στο κορμί.... Ποιος απ' όλους στην απόχη θ' απαλλαχθεί;[Κάνει πως γαργαλιέται.]
ΙΕΡΕΑΣ: Ψηφίζω πολλούς ιχθείς και τον Σίμωνα Πέτρο που στου κευθμού τα ύδατα με την σημαία του πεζοπορεί...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Την πρότερη νύχτα όμως καμία ψυχή...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ίσως εξέταζε επισφαλή περιοχή... Τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη σ' αυτή την ιδεοληψία ο Χριστός παραπλανεί... [Με ύφος σατανικό.) "Ει υιός ει του Θεού βάλε σε αυτόν εντεύθεν κάτω. Γέγραπται γαρ ότι τοις αγγέλοις αυτού εντελείται περί σου του διαφυλάξαι σε και ότι επί χειρών αρούσι σε μήποτε προσκύψης προς λίθον τον πόδα σου". [Η δαιμονισμένη αν και την κωλύουν τα δεσμά απ' το κρεβάτι της να πέσει θ' αποπειραθεί]. "Ουκ εκπειράσεις Κύριον τον Θεόν σου" θα έπρεπε να πεις.
ΙΕΡΕΑΣ: Το κλινίδιόν του πως το ανέλκυσε ο παραπληγικός ύστερα απ' του Ιησού το φιρμάνι; [Έξω φρενών.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πληρώθηκε να υποκριθεί! Η σιμωνία ήταν μια έξις προσφιλής εκείνη την εποχή.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Θέλησε δηλαδή τον Διδάσκαλο ο φοιτητής να ιδιοποιηθεί...
ΙΕΡΕΑΣ: Το αντιπαρέρχομαι... Όταν τον λεπρό ίασε ο Χριστός γιατί του είπε πουθενά να μη το πει, παρά μόνον στους ιερείς;

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το περίοπτο προνόμιο της ταπεινοφροσύνης του είχε, ώστε μέσω των άλλων ν’ αυτοδιαφημισθεί… [Με μίσος.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Δεν ήθελε Αλφαντούρ να μη νομισθεί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αφού κατά βάθος αμφέβαλλε γι’ αυτό... Βλέπεις το πανάκριβο ιερέα σηροτρόφο ένδυμά μου;
ΙΕΡΕΑΣ: Βδέλυγμα περίτονο...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν είναι νεοκήδες ένα μέρος του να σκίσω, ώστε στις οπές ν’ αυτομολώ των αμφίων;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Με το πλευρό της είναι τα «Βασιλικά» σ’ αυτό...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αν με Σαρντοναί τον ασκό του περιχύνω; Η ανόργανη Χημεία είναι κληρονόμος της Ουνίας, γι’ αυτό και τον Cattel θα προκρίνω! [Τον ψυχολόγο με σάλιο που περιέχει αίμα βαπτίζει. Αυτός αδόνητος στη θέση του θα μείνει.] Σήμερα είναι Σάββατο και την ψυχή του απ’ τον Παράδεισο απολύω… [Εννοεί τον ψυχολόγο.] Δεν βλέπεις ιερέα που του εκλείπει το χέρι του το εξπρεσιονιστικό;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Σε αυτοκινητικά ατυχήματα εμπλέκομαι όταν αυτήν έχω δίπλα μου και οδηγώ...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Θα γίνω το χέρι του και θα εξοπλισθώ… [Ισιώνει το ανδρικό της χέρι όσο μπορεί.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Αυτό είναι έκνομο της φύσης...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τότε γιατί ο Δαβίδ τους άρτους της τραπέζης έλαβε, ενώ αυτό ήταν μόνον επιτρεπτό για τους ιερείς;
ΙΕΡΕΑΣ: Οι Ούβιοι της στέψης ότι έρπονται λησμονούν κάτω από αυτήν...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το Κονγκρέσσο με το Εφετείο συγχέει ο Οντίν... . Από ποιον επιτέλους θ’ ανακριθεί; [Ο ψυχολόγος αποκαθαίρει το πρόσωπό του μ’ ένα μαντίλι και κάθεται για λίγο στο κρεβάτι, ως Στήλη Άλατος απ’ του δαιμονικού τα κάλλη.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ιερέα τους αντιπάλους να δανειοδοτείς, ώστε απ’ τους αμαρτωλούς να διαπρέπεις και το αγαθό ο Χριστός είπε να τους προσφέρεις...
ΙΕΡΕΑΣ: Εμφορούμενος του Ακάθαρτου Πνεύματος! [Πιάνει με απόγνωση τα μαλλιά του και αυτός όπως σ’ έναν πίνακα του Καραβάτζιο οι ωρυόμενοι για τον Χριστό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Γιατί ο Μπάλντουρ να σου δώσει καπνικό; Αγαπάει μόνον όσους τον αγαπούν, τον δανείζουν ή τον εγχειρούν;
ΙΕΡΕΑΣ: Όλους τους φιλεί...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Συνεπώς γιατί να δανείζεσαι, να έχεις φωτοστέφανο ή τον ανταίο σου να προικοδοτείς;
ΙΕΡΕΑΣ: Μην κρίνεις, για να μην κριθείς... Μην καταδικάσεις, για να μην καταδικασθείς... [Ο κτύπος ενός σφυριού θ’ ακουστεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο τυφλός πως είναι δυνατόν να καθοδηγεί όποιον περνάει για τυφλό;
ΙΕΡΕΑΣ: Ένας Ολούντας είναι δίχως ρίζες και θα κρεμασθεί απ’ τον δικό της Αξιό...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τον Αχελώο νίκησε ο Ηρακλής; Τον Τέκτονα σου αγάπησες πολύ... Σε σύντμηση θα συνασπισθείς... Είμαι ο Ρόμελ και εσύ ο ταξίαρχος ως το κρατούμενο της Ζωής... [Δείχνοντας τον ψυχολόγο.] Μα τούτο είναι απ’ τον Λίβα ένας περιδινούμενος καλαμιώνας στην Αλγερία...
ΙΕΡΕΑΣ: Στο Μαυσωλείο της ως επίγραμμα θε ’να ’χει: ΑΠΟ ΤΟΝ PHUL ΠΑΣΧΕΙ…. [Ενώ ευρίσκεται απ’ την δαιμονισμένη με το μπαστούνι του σε απόσταση ασφαλείας.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είμαι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής! [Το μπαστούνι τρέχει μακριά απ’ τα χέρια του ιερέα.] Μα και ο Ιχθύς συγχρόνως! [Όσο τα δεσμά της το επιτρέπουν πιάνει τα ακάνθινα μαλλιά της.] Ποιος θα ορχήσει; Ποιος θα δακρύσει; Ποιος θα

κοπετεί παφλάζοντάς μου Punk μουσική;
ΙΕΡΕΑΣ: Στα πόδια θα με προσκυνήσει;[Ρωτώντας τον ψυχολόγο.] Με μυροδοχείο τους κίονες μου θ' αλείψει;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ποτέ!
ΙΕΡΕΑΣ: Θα πάει στην κόλαση, γιατί μίσησε πολύ! [Με κατήφεια.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Στο κενοτάφιο όλες οι εταίρες που αγάπησαν πολύ! [Με σκώμμα.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Εσύ τραγόπαπα μισείς πολύ. Αν καταφάσκεις απ' την αρνησικυρία σου θα διασωθείς...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Την ρυσή πραγματικότητα επικαλύπτει ό,τι έχει φαντασιωθεί... [Προς τους θεατές κτυπά τα στήθη του.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πολλά Seligman έχεις κατά καιρούς πει! Ο χρυσούς αιών του Περικλή είναι η σιωπή! [Προσαγάγει του στήθους της την ρώγα.] Εδώ κατέπεσε ο σπόρος Allport... Θα γίνεις του Αειγενέτη το λειρί; [Στο λαιμό της το έκζεμά της στλεγγίζει. Ο ψυχολόγος προσποιείται πως τίποτε δεν έχει δει.] Εδώ έπεσε άλλος και έγινε του καύσωνος η στάνη!
ΙΕΡΕΑΣ: Το περιλαίμιο της οφίτης έχει γίνει... [Η δαιμονισμένη αναδεύει τα μαλλιά της.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Εδώ έπεσε ο τρίτος μα οι ασπάλαθοι τον είχαν απασφαλίσει....
ΙΕΡΕΑΣ: Μην της δίδεις προσοχή! [Απευθυνόμενος στον ψυχολόγο.] Ας της κατατμήσουμε το κεφάλι γιατί οι τρίχες της κώμης της είναι πύθωνες και όχι της τσούχτρας το στεφάνι!
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο Ιησούς μεταλαμπαδεύει μόνον στους Εδωμίτες της δικής του εποχής τους γρίφους της Καρολίγγειας Ραγιαπάτι. Ο ιερέας στα αινίγματα ας αρκεσθεί...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Στα εκπτωσιακά είδη εννοεί ότι έχεις υπαχθεί.. [Προς τον ιερέα.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Έχετε όμως φύση παστρική και θα σας ενσπείρω την οπώρα μου, για να εκατονταπλασιασθεί...
ΙΕΡΕΑΣ: Ο Ιησούς είναι ο κοχλίας απ' τον οποίον ο Κρίσνα θα φανερωθεί… [Βρίσκεται σε διάστημα προστασίας.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ξέρεις ότι σκότωσε δώδεκα προσήκοντες της μια Χριστουγέννων νύχτα; [Κοιτάζοντας με δέος τον ιερέα.]
ΙΕΡΕΑΣ: Επειδή τόξευσαν απ' τα πόδια τους του σπιτιού τον μνου; Το χθόνιο μέτωπο δεν γιγνώσκει...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο Ιησούς αποζητούσε ν' αλώσει οπαδούς με τα παράδοξα και να εγκαθιδρύσει κόμμα πλειονοψηφίας...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Επειδή η Εστιάδα του Πάνα σε καλεί! [Στον ιερέα ως παγετών.] Τις αιγαγρόσχημες εικόνες λατρεύει…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο σιντοϊσμός σου τραγόπαπα δεν θα επιπλεύσει... Πορεύσου σε ιαχή...
ΙΕΡΕΑΣ: Αμφισβητείς αντίχριστο τέκνον μου το γεγονός ότι ο Ιησούς αντελήφθη πως κάποιος τον ιάπτει και η αιμορροούσα γυνή ιάθη; [Τον σταυρό του κάνει.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τα χιτώνιά σου δεν θα φέρουν κάτι από παρουλίτιδα αν πάσχεις από πανώλη βουβωνική; Καθετί Ακμεωνίδων - όπως η Υγεία - απ' τον εαυτό του δεν θα διαδοθεί. [Βήχει.] Αυτή τσίμπησε του ιματίου το άκρο και του Γαληνού το λύτρο είχε δει!
ΙΕΡΕΑΣ: Ο Χριστός ποιος ήταν; Ο Ιωάννης ή ο Ηλίας;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Συλλογισμός παραγωγικός είναι ο Χριστός!
ΙΕΡΕΑΣ: Θ' αναγορεύσω την Κυριακή Προσευχή!
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Μία πιρουέτα μ' επαπειλεί... Γενεά εκστροφής ήταν αυτή που έκανε τον Πάγο Θυρ... Της καταβόθρας μου το Πνεύμα διαφωνεί! [Βγάζει απ' το

στόμα αφρούς όπως με τον σεληνιαζόμενο νεανίσκο είχε συμβεί.] Από ποιον όμως θα επιτιμηθεί; Μωϋσή! [Κοιτάζει τον ιερέα.] Ηλία! [Κοιτάζει τον ψυχολόγο.] Οι αμίαντοι μαθητές μου να δούν τον άωτο ιματισμό μου δεν μπορούν γιατί στη σπλήνα μου έχουν ναρκοθετηθεί... [Ο ψυχολόγος έχει απ' το κρεβάτι σηκωθεί.] Για τα καλά στο ανάκλιντρό μου αυτοί έχουν κατασκηνωθεί... [Προς το κοινό.] Θέλετε να την μοιρασθούμε και η σινδόνη μου να γίνει ομίχλη;
[Ο ιερέας απ' την βαλίτσα του μια κούκλα βγάζει που ένα μειράκιον παριστάνει και στης δαιμονισμένης το δεξί πόδι το προσαρτεί.]
ΙΕΡΕΑΣ: Ποιο είναι μεγαλοπρεπέστερο;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Σε χωρητικότητα ή αξιωματική;
ΙΕΡΕΑΣ: Αμφότερα.
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Κάτι που δεν έχει αναπνοή με το Ατελεύτητο Πυρ δεν μπορεί να παραβληθεί... Τις σκιές επιδιώκεις να δω ως αντεραστής...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Θέλει να πει πως το ομοίωμα της λεκανίδας στων κατόπτρων την αίθουσα με την ίδια δεν μπορεί να παραλληλισθεί... [Με κλίση και ψιθυριστά προς τους θεατές.] Το πρώτο αν και δεν έχει διαστάσεις τις έχει μιμηθεί... Την αφή η βιτρίνα παραπλανεί...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είναι ένα δώρο χρυσαφένιο ποίημα... [Συμπληρώνει ως διδάκτωρ φυσικής.] Προτιμάς τραγόπαπα του φακού την έκλειψη;
ΙΕΡΕΑΣ: Στον αντικατοπτρισμό της συκιάς ήταν του Καζαμία σου η διατριβή…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αν στους πόλους σαν πλαστελίνη ταλαντώσεις τις πρωτοπόρες ιδιότητες της πραγματικότητος θ' αναγνώσεις...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Της επίγνωσης τελικώς είναι η παραμόρφωση Διζυγωτική… [Πιέζει τα μάγουλά του σα να είναι έτοιμος να κάνει παρέμβαση αισθητική.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Να ξέρεις όμως ότι χωρίς μάρμαρο Παρθενών δεν μπορεί να υπάρξει....
ΙΕΡΕΑΣ: Όταν απομένουν νήτεκνοι οι γονείς;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ο τυραννόσαυρος δίχως τον αλιγάτορα είναι η ρήση η υπερβατική. Μήπως θα με φιλεύσεις όπως ο Ηλίας πυρ;
ΙΕΡΕΑΣ: Ήλθα για να κατασταλάξει η δική σου ψυχή . όχι για να αποδημεί...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τότε απομακρύνσου απ' τη Νεόδμητη Πόλη, γιατί απ' του Ναγκασάκι το ολοκαύτωμα θ' αφανισθεί... [Ακούγεται μια έκρηξη από κάποιο μακρινό οικοδομικό τετράγωνο. Ίσως απ' το Empire State Building].
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Να ξέρεις Αχαιέ-Ιερέα πως όποιος δεν είναι εναντίον σου στου Ίλιου το στρατόπεδο κάποια στιγμή θα ενταχθεί... [Ο ψυχολόγος τον ιερέα αγκαλιάζει και αμφότεροι αποχωρούν απ' την σκηνή, ενώ στο ζενίθ το "New York" της Madonna θ' ακουσθεί].

ΣΚΗΝΗ 4η

[Εκτυλίσσεται μία εβδομάδα αργότερα. Απ' το κανάλι της τηλεόρασης που η δαιμονισμένη με υστερία παρακολουθεί, το πρόγραμμά του έχει διακοπεί με έκτακτο ανακοινωθέν ότι αεροπλάνο που απ' τη Νέα Υόρκη θα πήγαινε στη Βαλτιμόρη, στον Λευκό Οίκο ενεπλάκη σε συντριβή. Ο ψυχολόγος αναψοκοκκινισμένος φύρδην και ιδρωμένος κρατώντας μια επιφυλλίδα εισέρχεται επί σκηνής.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ήλθα να σου πω ότι ο Πατήρ σου ανήκει πια στο προπύργιο των Ελβετών φρουρών… [Λαχανιασμένος.] Ο αερόδιφρος που τον μετέφερε συνετρίβη και… [Η δαιμονισμένη απότομα τον ανακόπτει.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αυτός που είναι Νέκυς ή Ζων;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Αυτός που σου ενέπνευσε με το χέρι του στοργή… [Της πετάει την

επιφυλλίδα στο κρεβάτι.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τότε με το χέρι του τούτο το βιβλίο με τον εαυτό του ας ταφεί... [Του δείχνει στο κομοδίνο το βιβλίο «Τα μυστικά των μυστικών».] Θα κοιτάξω προς τα πίσω και με την αναδρομή θα ιχνηλατήσω το κουφάρι και την επίλυση της αρχής. Μα δεν έχω που να προσγειώσω την κεφαλή! [Εισέρχεται η υπηρέτρια απ' τη μέση του πουθενά και σαν το τζίνι της εκπληρώνει την ευχή, φέρνοντάς της έναν πάνινο σταυρό ώστε το κεφάλι της να ξεκουρασθεί.]

ΣΚΗΝΗ 5η

[Ο ψυχολόγος βγάζει απ' την τσέπη του ένα εκκρεμές, ώστε η δαιμονισμένη στην πορεία του να συσπειρωθεί. Φαίνεται ότι έχει υπνωτισθεί.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Πες μου τι έχεις δει;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είμαι του αυτοκράτορα της Επτάλοφης συγγενής… [Στο παραπέτασμα της ματιάς της σαν έναν άλλον κόσμο τώρα να διερευνεί.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ποιος είμαι;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είσαι η μία μου αδελφή... [Βήχει.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ο ιερέας;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η άλλη μου αδελφή... [Ξεροκαταπίνει.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Το προοίμιο αυτό ας αντεκταθεί…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Είμαι σε άμπωτη στα διαμερίσματα Φιλοκτήτης εσαεί..
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Πάσχει από φυγή! [Απευθυνόμενος στην φιμωμένη υπηρέτρια που δοκιμάζει τα τεκταινόμενα με αντίσταση Γκάντι.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Θέλω κύδος και επιβολή...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Την τακτική αντιστάθμισης ως τρόπο αμύνης κατά των συναισθημάτων μειονεξίας και νεφρίτη χρησιμοποιεί... [Κοιτάζοντας πάλι την υπηρέτρια που κάνει γυμναστική.] Τι ακριβώς για να πετύχεις στην κονταρομαχία ποιείς;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Υποδύομαι τον Λύκειο, ώστε καθείς εξ' αυτών να εντυπωσιασθεί! [Ένθεη.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μα ο Αιγίοχος είχε με τις αδελφές του συνευρεθεί... [Με ύφος κίβδηλης ηθικής.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αληθώς ομιλείς… Εξάλλου ένας Προσωκρατικός δεν έλεγε ότι είμαστε Μπροντέ και ο ένας απ' τον άλλον ν' αγαπηθεί;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Γι' αυτό απέβαλλες την ψυχή... [Η δαιμονισμένη σα να μην άκουσε καθόλου τι της έχει πει.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Νέγρους έχω ακρωτηριάσει και όσοι δεν είναι κουβικουλάριοι στα Μεδιόλανα με κοπή των λοβών τους η χλαμύδα μου τους απειλεί! [Απ' την μύτη αιμορραγεί.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ως μέσο ανάκτησης Χάρτας μεταρσιώνει η ουλή... [Προς το κοινό.] Έτσι τους άλλους κάνει νευροσπάστες...
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ήθελα να χειροτονώ το αθάνατο νερό.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μα είχες δολοφονηθεί... Δεν πεθαίνει έτσι η Σελκέτ! [Το λέει για να εξοργισθεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Το σώμα μου τεγίδος απίδι... Ας είναι καλά οι αμφίπολοι... Έμεινα στην μνήμη όλων ως του ιζηματία η ελάτη... Ίσως να ήμουν Βάλι και δεν αξίζα στη γη... [Σα να της κόβεται για λίγο η εισπνοή.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Με την εκλογίκευση προσπαθεί το ατόπημά της να αιτιολογεί…. [Μεταστρεφόμενος στην υπηρέτρια που σταμάτησε την γυμναστική και το πάτωμα από αυτήν θα σκουπισθεί.]

ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όταν είσαι Θωρ την Ειμαρμένη δεν μπορείς να χειραγωγείς...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ουδεμία επιπεφυκίτιδα διόρασης αμιγής... Ύφεση της γνωστικής ασυμφωνίας εμποιεί… [Με συμπάθεια την υπηρέτρια που παρατείνει το σκούπισμα παρατηρεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν άξιζε νέκταρ να διακινώ και αμβροσία σε μια τέτοια μαρξιστική και ανισομερή κοινωνία...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Γεφυροποιός το χάσμα στην υπέρτατη αυτοεκτίμησή της και στο σφάλμα της Ούλλερ ν' αποδειχθεί... [Προς το κοινό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Όλοι ήσαν Βοργίες, Μέδικοι, σαν τον Τσάρλς Μάνσον και την Ιωάννα την Τρελή...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Τα δικά της ακατάδεκτα αισθήματα σε κάποιον αποδιοπομπαίο τράγο τα προβάλλει! [Πάλι προς το κοινό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Απολογούμαι που δεν πρόλαβα όλοι από εμένα να έχουν μουμιοποιηθεί...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Όπως η σύζυγος του Οκταβιανού στον πατέρα σου είχε στείλει φαρμάκι... Ένα είδος εξιλέωσης για την μητέρα και τα αδέλφια του που απ' τον Τιβέριο τα είχε αποστερηθεί... [Τονίζοντάς τα στην υπηρέτρια που το σφουγγάρισμα του δαπέδου έχει ξεκινήσει.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Θυμάμαι πως όταν ήμουν παις νόμιζα πως με τα μποτάκια μου από κλωστή άρδην θα γινόμουν ελικόπτερο με το κηρύκειο του Ερμή... [Γύρη ανθέων την περιτριγυρίζει.] Έτσι είχε συμβεί...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Η παλινδρόμηση είναι μιας ψυχολογικής υπαναχώρησης η μορφή που ως αντίκρουση Σαρτρικών απογοητεύσεων και ματαιώσεων έχει προξενηθεί… [Προς την υπηρέτρια που σφουγγαρίζει.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Κάποτε απεδόμησα μια γάτα, αφού να το πράξω δεν μπορούσα ποτέ στον Αυτοκράτορα....
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Η μετατόπιση είναι και αυτή μια αμύντωρ στρατηγική…[Προς το κοινό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τον γέρο-Βάκχο έπνιξα με το ίδιο μου το χέρι… [Ηδονικώς.] Στις σεξουαλικές του εκλογές άναρχος ήταν εις το Κάπρι...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ήθελε ν' απαλείψει τον εαυτό του με την υπεραναπλήρωση αυτή! [Απευθυνόμενος στο κοινό.] Το πεύκο σου τι απέγινε;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Μέμνημαι... [Σφίγγεται για να θυμηθεί.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Η εμπειρία που τραυμάτιζε το «εγώ» του με την υπεραπώθηση έχει λωτοποιηθεί... Όχι όταν έχει υπερευαισθητοποιηθεί... [Υπογραμμίζοντάς τα στην υπηρέτρια που σταμάτησε το σφουγγάρισμα και άρχισε των επίπλων το ξεσκόνισμα.] Εν τέλει μήπως ο Λύκαιος ήσουν και όχι ο Φίλιος;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ήμουν και έκανα το Νάρκισσο ή ό,τι άλλο ήθελα με την Ακραία και την Προηρόσια...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Ταυτίσθηκε με τον Γουϊέλμο τον Σαρωτή, καταψύχοντας την αυτοεκτίμηση και με τη μέθοδο των τριών τη φανταστική που επισκιάζει την πραγματικότητα την λυπητερή: άστεγη, ορφανή και ψυχασθενής [Στρεφόμενος στην υπηρέτρια που ξεσκονίζει.] Στις λεοπαρδάλεις φερόσουν σα να ήταν Γιούτοι και σε αντιστροφή. Αληθεύει αυτή η μαρτυρία η ιστορική;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Οι καμηλοπαρδάλεις δεν σου ασκούν κριτική και ούτε σε επαναφέρουν στην ίλη του συμφέροντος την στωϊκή... Ούτε σε μυούν στην τέχνη τη μαιευτική...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Πράγματι η ψυχή της νοσεί στην Δελφική μας Εορτή... Η αποτροπή του τοκετού γι' αυτόν ημερήσια πρακτική... [Προς την υπηρέτρια που απηυδισμένη απ' το δώμα αποχωρεί.] Αληθεύει ότι οι στρατιώτες απ' το Λάτιο κογχύλια

συνήγειραν στην Μεγάλη Βρετανία μετά από δική σου εντολή και γιατί; [Ο ψυχολόγος της αφαιρεί ένα ρείκι απ’ το μαλλί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Απ’ τον Αρχιδάμειο δεν θα έπρεπε να έχουν φύση πασιφιστική; Όταν έχεις ένα κογχύλι κάποιος σε ξαναφιλεί και μύθους του παρελθόντος που δεν γνώρισες ποτέ ηχεί...
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Κάποτε δεν έχασες ένα βρέφος απ’ την γκάϊντά σου;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Αυτή δεν ήταν η επαχθέστερη ποινή;
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μόλις θα πω κλικ θα επανέλθεις σ’ αυτή την ζωή... Ένα, δύο, τρία, κλικ... [Για να της ανοίξει τα μάτια τα πλήκτρα των χεριών του χρησιμοποιεί. Το κατορθώνει]. Από αυτή την διαδικασία έχεις αποθεραπευθεί... [Ο ψυχολόγος πλέον φεύγοντας το εκκρεμές δεν χειραφετεί και σε χίλια κομμάτια σπάει. Ίσως για την δαιμονισμένη ο χρόνος να παγιωθεί σ’ αυτή τη στιγμή, ενώ απ’ το ραδιόφωνο το “Voodoo People” των Prodigy θα μεταδοθεί.]

ΑΥΛΑΙΑ

ΠΡΑΞΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΣΚΗΝΗ 1η

[Ο ιερέας εισέρχεται στο δωμάτιο κρατώντας την Διαθήκη την Καινή. Η δαιμονισμένη στο κρεβάτι της πάντα φυλακισμένη, την Παλαιά αναγιγνώσκει αναποδογυρισμένη.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Μια διαθήκη με τόσες ίνες όσες της κάρας μου οι τρίχες... Έμαθα νεωστί τραγόπαπα ότι έχεις Ανακοίνωση Χωρίου μεγαλοπρεπή… [Του επιδεικνύει απ’ την Βίβλο μία φωτογραφία.] Της Σάρτρ και της Φλωρεντίας τι σκοπεύεις να τις κάνεις;
ΙΕΡΕΑΣ: Είναι το Υποστατικό της Λουθηρανικής... Είμαι ταπεινός διαχειριστής της και ο Προκαθήμενος είναι ο πλέον αρμόδιος να επικοινωνεί... [Με το ένα χέρι στο στήθος και σε ύφος σεμνό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Πολλά αγαθά έχετε εσύ και η συμμορία σου για έτη νηπενθή... Αναπαυθείτε, φάτε, πιείτε, ευφρανθείτε... Με την έλευση του μετεωρίτη που θα συνευρεθεί κάποτε με τη γη απ’ τα παρακολουθήματά σας θα έχετε παραιτηθεί... [Διαφαίνεται ο Απόφις απ’ την οθόνη ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή ο οποίος είναι τοποθετημένος στην ηβική της περιοχή. Ο ιερέας αφήνει στα πόδια της την Διαθήκη την Καινή.]
ΙΕΡΕΑΣ: Και μ’ αυτό τι;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Νυμφεύσου την καταπακτή... [Ο ιερέας υπακούει.]
ΙΕΡΕΑΣ: Λείπει....
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Εχθές διείσδυσαν οι σπαθαροκανδιδάτοι και το σκήνωμα πήραν για νεκροτομή...
ΙΕΡΕΑΣ: Αδύνατον! [Αναφωνεί σαν κάποιο ιωδισμού μυστικό να έχει γδυθεί.] Το Σάββατο απαγορεύεται ρητώς ο μόχθος απ’ την Επινομίδα την εργατική… [Μοιάζει τον εαυτό του να παρηγορεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν έπρεπε η προικονόμος του Αβραάμ απ’ τα δεσμά ν’ απολυτρωθεί; [Του ψυχολόγου την φωτοπροσωπία στο κομοδίνο θα επεξεργασθεί.] Συγκύπτουσα για ημέρες δέκα και οκτώ… Άλλο λίγο και σε καμήλα στην κρύπτη θα είχε γίνει… Μετανοώ… [Το βλέμμα της σε δύση.]
ΙΕΡΕΑΣ: Πόση χρυσαλλίδα που ανηύρα το απωλεσθέν πρόβατο εξαπινιαίως απ’ τα εκατό…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Άχρηστη είμαι θυγατέρα Του απ’ τους Μοραβούς ν’ αποκαλεσθώ! [Ανοιγοκλείνει τα κάτοπτρά της τάχα με τρόπο αγνό.] Να γίνω η ινιακή

Μαγδαληνή Του αιτώ!
ΙΕΡΕΑΣ: Εύγε τέκνον μου! [Στον ώμο ανεπαισθήτως την κτυπά.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τα ιδιόστατά του διεκόσμησα και αμάρτησα στον Έβδομο Ουρανό! Πεινώ… Αφού ο Κεντηρίων μου δεν κατασπαταλά τον κάπρο κανενός για άρτο θα διακονώ απ' τον Χριστό! [Ο ιερέας της δίνει το χέρι του το περιπατητικό και εκείνη το φιλεί ευλαβικώς. Πηγαίνει στο τραπέζι και από μια πιατέλα ένα μερίδιο μοσχαριού με έμβαμμα από εκείνον θα ληφθεί. Της το προσφέρει και στο στόμα της θα μαγειρευθεί.] Δόξα τω Θεώ που η κόρη του Σκίνερ έχει πάει για νεκροχειρουργική, γιατί θα διαμαρτυρόταν ότι ποτέ της ερίφιον από εσένα δεν της είχε αφιερωθεί, ώστε τη μετοχή της με τις Αρσακειάδες της να διονυσιασθεί…
ΙΕΡΕΑΣ: Ξανακατρακυλεί… [Αναστενάζει.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Ιδού του Μηνιάτη η διδαχή: ο βίος σας με τη Μοντεσπάν να δαπανηθεί, να μην υπακούτε σε ουδεμία νομοδιδακτική και το χέρι σας από ασφαλτόστρωση να μην στιγματισθεί! [Φωνάζοντας προς το ακροατήριο.]
ΙΕΡΕΑΣ: Για τον μόσχο του Μωϋσή ετυμηγορεί… [Με κλίση προς το κοινό.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Σε κραιπάλες μπλεχθείτε και ύστερα Νίκων ο «Μετανοείτε»!!! Να είσαστε Χαρόβολοι για να μεταρσιωθείτε! [Πάλι προς το κοινό.]
ΙΕΡΕΑΣ: Ξανά στην τροχιά την παρεμφερή έχει περιπλανηθεί! [Πιάνει το μαλλί του.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Χρωστούσα εκατό βάτους από λάδι και εκείνη εκατό από σιτάρι…. Πόσα η καθεμιά μας στον Κύρη σου οφλισκάνει, για να μην παραπεμφθείς ως ανεκτέλεστος διακανονιστής στην Χάγη;
ΙΕΡΕΑΣ: Πενήντα εσύ και ογδόντα η άλλη…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Κάποιος στο αυτί μου έχει πει ότι τόσο απ' τον Σομπέκ όσο και απ' τον Μαμωνά έχεις παρασημοφορεθεί... [Σε ύφος Αλάριχου.]
ΙΕΡΕΑΣ: Μην ζητήσεις απ' τον Λάζαρο την γλώσσα να σου απαθανατίσει και το ιστίο του παράμεσου με του Καματερού να μπογιατίσει! Το διάκενο συμπαντικό και συγχρόνως αφασικό!
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν το είχα ως σκοπό! [Απαντά με ντετερμινισμό.]
ΙΕΡΕΑΣ: Μην εκλιπαρείς κανέναν να επανέλθει εις τη Νότιο Αφρική, για να ειδοποιήσει τα αδέλφια σου που είναι τόσα όσα οι ήπειροι της γης! [Σε συρμό νουθετικό.) Όποιος δεν αφουγκρασθεί τον Ισαΐα και τον Ηλία ματαιοπονεί…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Δεν ήμουν ακροβολίστρια γιατί η πεντάλφα των αδελφών μου την Αμερική δορυφορεί… Ο Ζακχαίος που έδωσε τα μισά οστρακόδερμά του περισσότερο απ' τον Ντάγκουρ έχει εκτιμηθεί, παρά ο μεγιστάνας νέηλυς απ' τον οποίον σύμπασα την περιουσία του να δωρίσει απαιτεί…
ΙΕΡΕΑΣ: Και το 1/10 να έδινε στους παρίες ο Χριστός θα τον έκανε φοιτητή… [Ο ιερέας ξαπλώνει στο κρεβάτι της για ν' αποκοιμηθεί, ενώ απ' τον υπολογιστή το "Lucy in the Sky with Diamonds" των Beatles θ' ακουστεί.]

ΣΚΗΝΗ 2η

[Ο ψυχολόγος με δακρυόρροια και μια ανοικτή ομπρέλα διανύει την σκηνή.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Η κόρη μου έχει δολοφονηθεί… [Με σεισμού φωνή.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Σήμερα είναι Τετάρτη και λέω να κάνω κάποια διεργασία πνευματιστική… [Σα να βυθίζεται σε έκσταση.] Ο Χείρων να ξέρεις δεν ήταν άλογο, αλλά Αλιμούσιος όπως εγώ και εσύ… Την βλέπεις αυτή την λύρα στον τοίχο που έχει αναρτηθεί; [Με το κεφάλι της το σημείο του θα υπογραμμισθεί.] Απ' τον Ελικώνα μου έχει χαρισθεί…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Μόνος του ή με των αυλητρίδων του την αρωγή; [Δυσθυμεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Με Βουργουνδούς όπως εσύ, στην Αντιόχεια ο Αιγλήτης απ' το

ναό του απώλεσε την μεμβρανωτή ιωγή.
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Δεν θα μπορούσα ποτέ να μεταγγισθώ Ιουλιανός… [Η ομπρέλα του θα πακεταρισθεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Τον Βαβύλα κάπου θα τον έχει νέρτερο γράμμα εν κρυπτώ… [Στριφογυρίζει το κεφάλι της σα να την καταδιώκει ένας άφαντος εχθρός.] Φαρισαίοι, Υποκριτές και Γραμματείς… Δίχως να γνωρίζετε την αποθήκη του ο τάφρος από εσάς έχει βεβηλωθεί! Ιδού η καταπακτή! [Ανοίγει μεταφυσικώς και ο ψυχολόγος αντικρίζει τα προσωπικά αντικείμενα της θυγατρός. Προσπαθώντας να την αγκαλιάσει, καταρρέει και κλαίει]. Η κβαντομηχανική στην τούνδρα γονυπετεί… Το αίμα του Άβελ όταν το ζήτησα ήταν Χερουβείμ…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Από ποιον έχει εξαϋλωθεί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η παιδοφιλία είναι αμαρτία γεμάτη πυγμή, μα καλλίνικη όταν το θύμα έχει κατατμηθεί… [Σύρεται ο ψυχολόγος στο πάτωμα σαν κόμπρα κολοβή. Η δαιμονισμένη˙ του Λωτ η γυνή.] Αυτός που ασέλγησε όσο απουσίαζες και ήμουν απ' τα δεσμά ελετή… [Στο παράθυρο μία κουρούνα την παρουσία της κάνει αισθητή.] Είναι η καμαριέρα του Ρα και του Ανούβι…. [Ψιθυριστά προς τους θεατές, ενώ ο ψυχολόγος μετά δυσκολίας απομακρύνεται απαρηγόρητος απ' την σκηνή.]

ΣΚΗΝΗ 3η

[Τέσσερις ημέρες αργότερα ο ιερέας βρίσκεται πάνω απ' της δαιμονισμένης το κρεβάτι μ' ένα προσευχητάρι. Κάποιος την πόρτα χτυπάει, μα είναι στο κλειδί φυλακή. Ακούγεται του ψυχολόγου η φωνή δίχως να είναι στη σκηνή.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Το Πρόθυρον του Μεφιστοφελή ας ξεκλειδωθεί.. [Με διατακτικό ύφος.]
ΙΕΡΕΑΣ: Δεν γνωρίζω πόθεν έρχεται τούτη η υλακή… [Προσποιείται ότι δεν κατανοεί.] Απ' της ανισότητος τους ανθρακωρύχους ας αποχωρισθεί…
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Χθες δεν δειπνήσαμε και με τον Ασταρώθ ήπιαμε κρασί; [Η δαιμονισμένη την θύρα απελευθερώνει με όραση τηλεπαθητική και ο ψυχολόγος εφορμεί στον χώρο ακονιτί.]

ΣΚΗΝΗ 4η

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Βρήκα ένα πιττάκιον στον Θόρικο με το οποίο κάποια ξιφολόγχη την Άνοιξη σας απειλεί… [Σα να ξέρει κάτι παραπάνω απ' τους άλλους δυο.]
ΙΕΡΕΑΣ: Μα πρέπει τα δαιμόνια της ως ακέστωρ να εκβάλλω, σήμερα, αύριο και μεθαύριο, ώστε το οκτάωρο μου όπως ο τρούλος του Μπρουνελέσκι ν' αποπερατωθεί…
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: New York! New York! Η αποκτέννουσα τους δαιμονισμένους και λιθοβολούσα τους μανδάτωρες προς αυτήν! Έχουμε της Δωδώνης τον Μυστικό! [Με το κεφάλι της πολλές άδειες καρέκλες σ' ένα τραπέζι εδώδιμων μεστό νεύει και ο ψυχολόγος με τον ιερέα προσφύονται στων οικοδεσποτών τις θέσεις.] Απ' το «Άξιον Εστί» Πανδοκεύτρια η δική σας θέση… Σ' αυτήν που συλλάβατε κανείς δεν θα καρπωθεί! Ας μείνει η έδρα ταινία βωβή! Τραγόπαπα η πιατέλα από εσένα δεν θα διασχισθεί; [Ο ιερέας το φαιλόνιο της πιατέλας αφαιρεί και τα δύο κεφάλια απ' τα παπαδοπαίδια του θα δει.] Η ψυχολογία της Αστάρτης καρατομεί! [Ο ιερέας σε μια πετσέτα εμεί και ελελιχθόμενος την ερωτεί.]
ΙΕΡΕΑΣ: Ποιος ανοσιουργεί;
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Της θυγατρός ο τεκών του προσώπου που χειροδικείς και

ασελγείς! [Πριν καλά – καλά προλάβει η πρότασή της να σφυρηλατηθεί, ο ψυχολόγος καρφώνει ένα κουζινομάχαιρο στο πυγμαίο χέρι του ιερέα με επιτόκιο ν'ακρωτηριασθεί. Ο ιερέας διασπά απ' την τσέπη του ένα περίστροφο με το πάνδημό του χέρι και στην γαστέρα τον ψυχολόγο πυροβολεί. Εκείνος αιμόφυρτος κατορθώνει μ' ένα εγχειρίδιο απ' το τραπέζι στην καρδιά του ιερέα να επιφέρει μια κομβική πληγή. Αμφότεροι βραχέως εκπνέουν…]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Προέβης ιερέα σε παράβαση της σπονδής. Ου φονεύ… Ου φονεύσεις…
ΙΕΡΕΑΣ: Μα… Δεν σκό… Δεν σκότωσα κανέναν…. [Καταποντισμένος στο αίμα.]
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: Την κόρη μου… Δεν έβα… Δεν έβαλες στην καταπακτή;
ΙΕΡΕΑΣ: Όχι… Τους υϊούς μου… Γι' αυτό τους σκο… Τους σκότωσες; [Ο ψυχολόγος παίρνει το περίστροφο απ' του ιερέα το χέρι και αυτοκτονεί. Στο δάπεδο καταρρέουν και οι δύο ταυτοχρόνως νεκροί.]

ΣΚΗΝΗ 5η

[Η δαιμονισμένη απ' το κρεβάτι της απασφαλισμένη, κοιτάζει τους θνητούς και μελαγχολεί.]
ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΗ: Η γνωστική αφού ισοπέδωσε την καθολική προς τον όλεθρο πεζοπορεί… Υπεράνω όλων είναι η Αλχημεία… Αυτές οι δύο ασελγούσαν τόσο καιρό στο δοχείο του Μαγιού… Έπρεπε ν' αφοπλισθούν…. [Με ταξική ευγένεια υποκριτική.] Η Βιολογία την Ορθοδοξία μαχαιρώνει και τώρα αυτοκτονεί… [Με ύφος παιδιού που παραπονιέται γιατί του έκλεψαν το play mobile.] Μήπως δεν είμαι τίποτε άλλο από μια Λάμια σ' ένα δίπτυχο που οιωνοσκοπεί; [Υπεξαιρεί απ' το ήμισυ του προσώπου της αν και δεμένη σφικτά την πούδρα για να γίνει η αντινομία αγλευκής.] Μήπως η αρχιτεκτονική της αοριστίας και της οκτάβας της είμαι η αλληγορική εμβολή; Μήπως για να διαρρήξουν την αίγλη της υπέκλεψαν την τεχνική; [Γελώντας.] Η μαγεία είναι το άρρητο… Τα γιατί… Η ζούγκλα μας… Η φαντασία… [Βαπτιζόμενη στου κόσμου την κολυμβήθρα.] Του Ατούμ η προϊστορία… Οι ικανότητές μας της απροσδιοριστίας… Η μνήμη… Υπερβαίνουμε τον σουφισμό και την τυπική… Μα μπορεί να είναι υπαρκτή η ινδουϊστική και η μαθηματική δίχως την επάνοδο του Ρουσσώ σ'αυτήν; [Ανοιγοκλείνει με νάζι τα μάτια της και απευθύνεται προς το κοινό.] Μπορούν όμως να επιβιώσουν με την γενεή και όχι με την όσφρηση της περιβολής; Δεν ήμουν πάντοτε η μητρόπολη της διχογνωμίας; Είμαι ο Ώρος της Απώλειας και της Αρμονίας… Συκοφάντησα την μία στην άλλη και παρελκύσθηκαν στον Αρμαγεδώνα…. Απέτυχαν το Ανερμήνευτο να ρυμουλκήσουν… Αποκλειστικό μου πάρεργο είναι αυτό… (Τις χειροπέδες αποτινάζει και την φενάκη.] Είμαι ό,τι απέμεινε στης Πανδώρας το κουτί… [Ξεβάφει του προσώπου της τον δεκαδικό με την κουβέρτα του κρεβατιού της ως διαλυτικό.] Η αλήθεια πουθενά δεν ενοικεί, γιατί στην καρδιά σας είναι Πυλώνες Διπλοί… [Σηκώνεται απ' την κλίνη της και προσεγγίζει τους ακροατές απ' την αιχμή της σκηνής.] Υπάρχουν τόσες αλήθειες όσες και οι ρανίδες της ωκεανογραφικής… Η πεζογραφία του Σύμπαντος και του Αγνώστου από ποιους έχει καταληφθεί; [Για απάντηση δίχως να αδημονεί.] Το Σύμπαν δεν είναι του Αγρίππα το θαύμα; Θέλετε ό,τι θαυμάζετε να παρερμηνευθεί; [Με αγανάκτηση.] Οι μουφτήδες προγράφουν την αφή; [Κάθεται οκλαδόν κοντά στο κοινό.] Η μαγγανεία την ύπαρξη διαιωνίζει και την μεγιστοποιεί… [Ακούγεται από ένα ραδιόφωνο το "Sadness" των Enigma.] Την Κιμμέρια ύπαρξη συνθλίβουν τα επιχειρήματα γιατί την μηδαμινότητά της συνειδητοποιεί… Τα βουντού παναίολα όπως το Ουράνιο Τόξο! [Όσο η ώρα προελαύνει διολισθαίνει ο τόνος της φωνής και τα φώτα σιγοσβήνουν, ώσπου να

κυριαρχήσει απόλυτο Έρεβος επί σκηνής.] Για του Ευκλείδη την θεωρία και του Αυγουστίνου την σοφία ένας Εγκέλαδος αντιλογίας… Η διπροσωπία το φουγάρο της καθοσίωσης και της λογικής… Χαράζει… Οι άβακες που έχουν την επιτάχυνση της αντίστασης της σουνιτικής, για να μην αναδύονται τόσο στην τροπικότητα όσο και στα έλυτρα της… Σε όλους σας εντός είμαι και….

ΑΥΛΑΙΑ

Ελευθέριος Παπαδόπουλος
Ταχυδρομική διεύθυνση: Βουτσινά 42,Τ.Κ 116 32, Αθήναι
Τηλέφωνο: 210-7014156
e-mail: elarelis@gmail.com

ΜΕΤΑΞΥ ΕΝΔΟΚΟΣΜΙΚΟΥ ΚΑΙ ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΟΥ- ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ - ARELIS